

ปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

นางสมใจ จินธนะปทุมพร

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณผลประโยชน์ประจำปี 2551
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

**The Learning Problem of Student in Faculty of Business
Administration of Rajamangala University of Technology
Phra Nakhon**

Mrs. Somjai Chintanapatumporn

**This Research in Funded by Faculty of Business Administration
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon
Year 2008**

ชื่อเรื่อง : ปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ผู้วิจัย : สมใจ ฉินธนะปทุมพร
พ.ศ. : 2551

บทคัดย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ใน 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ด้านผู้สอน และด้านผู้เรียน โดยจำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษาเดิม สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาคที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 82 ข้อ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, t - test for independent sample , F- test และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษามีระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชี ชั้นต้น 1 โดยรวม อยู่ในระดับมีปัญหาน้อย โดยด้านที่มีระดับมีปัญหามากที่สุด คือ ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน รองลงมา คือ ด้านการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านผู้สอน และ ด้านผู้เรียน
2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านเนื้อหาหลักสูตรและด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05
3. นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05
4. นักศึกษาที่มีภาคที่ศึกษาต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน และ ด้านผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. นักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญญัติขั้นต้น 1 โดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านผู้สอน และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

Title : The Learning Problem of Student in Faculty of Business
Administration at Rajamangala University of Technology
Phra Nakhon
Researcher : Somjai Chintanapatumporn
Year : 2008

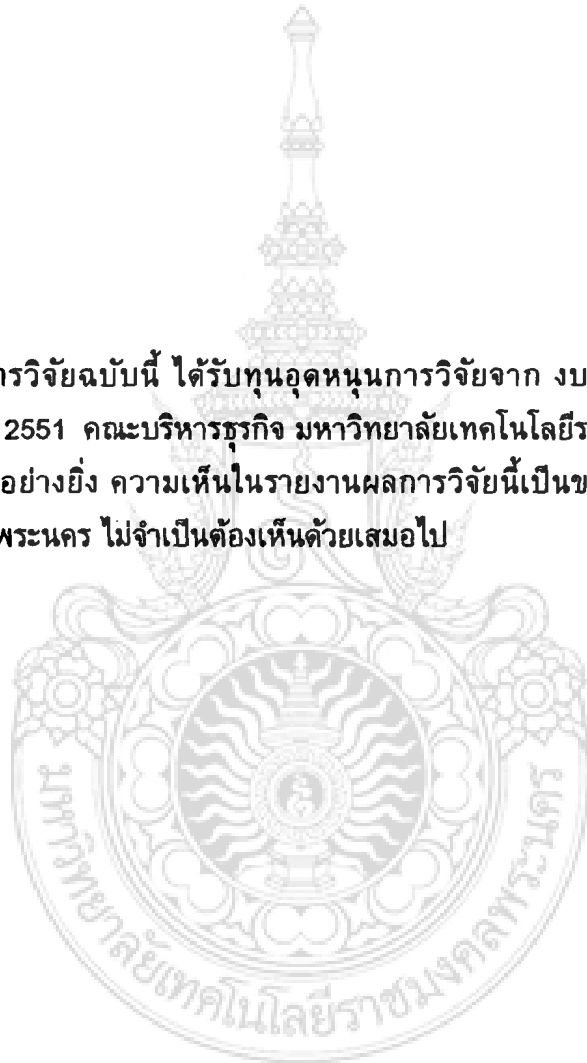
Abstract

The purpose of this study was to study and compare The Learning Problem of Student in faculty of business administration at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon in 5 aspects : curriculum, instructional, learn environment, instructors, and students . The student were classified by gender, educational background, major subjects, student achievement, and time of study. The samples in this research were 200 students. The 82 item questionnaires of Likert's rating scales was used as the research instrument. Percentage, mean, standard deviation, t - test for independent sample, F - test and "LSD" analysis were statistical method to analyze data.

The results were as follows:

1. The Learning Problem of Student all aspects were in the low levels that learn environment the highest , while instructional, curriculum, instructors and students was in the second rank.
2. There was significant difference for the learning problem of student in curriculum and learn environment at the 0.05 level among students in different gender.
3. There was significant difference for the learning problem of student in students at the 0.05 level among students in different educational background and student achievement.
4. There was significant difference for the learning problem of student in instructional, learn environment, instructors and all aspects at the 0.05 level among students in different time of study.
5. There was significant difference for the learning problem of student in curriculum, instructional, learn environment, instructors and all aspects at the 0.05 level among students in different major subjects.

รายงานการวิจัยฉบับนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก งบประมาณผลประโยชน์
ประจำปีงบประมาณ 2551 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัย
ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ความเห็นในรายงานผลการวิจัยนี้เป็นของผู้วิจัย มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้ สำเร็จได้เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์ จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการอุดหนุนเงินทุนเพื่อการวิจัย รวมทั้งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ดังนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำพา ชยสดมภ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญลักษณ์ กิพยุทธิ์ อาจารย์สนทยา เขมวิรัตน์ และอาจารย์เพ็ญพิมล ทุมประเสน ที่ให้คำแนะนำตรวจแก้ไขแบบสอบถาม ให้ความรู้และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจน แก่สำนวนภาษา เพื่อให้สามารถสื่อสารได้ดีขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์ ที่ปรึกษาในการทำวิจัยครั้งนี้ ซึ่งช่วยให้คำปรึกษา ให้ความรู้และแก้ไขข้อบกพร่องของแบบสอบถาม รวมทั้งดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นอย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมี จากรายงานการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาครู อาจารย์ ผู้ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัย

นางสมใจ ฉินธนะปทุมพร
หัวหน้าโครงการวิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
ขอบคุณทุน	(4)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
สารบัญตาราง	(8)
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
สมมติฐานในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอน.....	6
ความหมายการเรียนการสอน.....	6
ด้านเนื้อหาหลักสูตร.....	8
ด้านการเรียนการสอน.....	9
ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน.....	12
ด้านผู้สอน.....	12
ด้านผู้เรียน.....	15
แนวคิดเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล.....	16
คณะบริหารธุรกิจ.....	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	28

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า	
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	29
	ประชากร.....	29
	กลุ่มตัวอย่าง.....	29
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
	วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ.....	30
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	55
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	55
	วิธีดำเนินการวิจัย.....	55
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	55
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
	อภิปรายผล.....	59
	ข้อเสนอแนะ.....	62
	บรรณานุกรม.....	65
	ภาคผนวก.....	67
	ผู้วิจัย.....	84

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ใช้ในการวิจัย.....	29
2	แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เกี่ยวกับนักศึกษา ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษาเดิม สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาคที่ศึกษา.....	38
3	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน	39
4	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 จำแนกเป็นรายข้อในแต่ละด้าน	40
5	แสดงการเปรียบเทียบระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 จำแนกตามตัวแปรเพศ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	44
6	แสดงการเปรียบเทียบระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 จำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษาเดิม เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	45
7	แสดงการเปรียบเทียบระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	46
8	แสดงการเปรียบเทียบระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 จำแนกตามตัวแปรภาคที่ศึกษา เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	47
9	แสดงการเปรียบเทียบระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 จำแนกตามตัวแปรสาขาวิชา เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	48
10	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม จำแนกตามสาขาวิชา.....	49
11	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร จำแนกตามสาขาวิชา.....	50
12	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านการเรียนการสอน จำแนกตามสาขาวิชา.....	51
13	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน จำแนกตามสาขาวิชา.....	52

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
14	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านผู้สอน จำแนกตามสาขาวิชา.....	53

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษา นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะแรงงานคนที่มีคุณภาพ จะเป็นปัจจัยที่ชี้วัดว่าจะสามารถสร้างความเจริญให้แก่ชาติบ้านเมืองได้หรือไม่ หากเรา ได้ศึกษาและวิเคราะห์การพัฒนาประเทศในกลุ่มทวีปเอเชียด้วยกัน จะพบว่าการพัฒนาในด้าน ต่าง ๆ มีพื้นฐานจากการพัฒนาคนเป็นอันดับแรก ซึ่งหมายความว่ารัฐจะต้องส่งเสริมพัฒนาการ จัดการ ศึกษาอย่างจริงจัง จึงจะสามารถวางแผนการพัฒนาประเทศ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงใน ยุคโลกาภิวัตน์ได้ (สุชาติ ใจภักดิ์, 2540) ประเทศไทยก็ให้ความสำคัญกับการศึกษาเช่นกัน โดย กำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เป็นเครื่องมือ ด้วยความมุ่งมั่น และมุ่งหวังว่าจะนำไปสู่การจัดการศึกษาของชาติให้มีคุณภาพ สามารถพัฒนาคนไทยให้เป็นคนคุณภาพ คือ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีความสุข หรือที่เรียกว่า เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข (สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์, 2543)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งจัดการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา ในหลายสาขาวิชาชีพ เช่น :- เกษตร, วิศวกรรม, บริหารธุรกิจ โดยมีคณะวิชา ดำเนินการจัดการศึกษา เพื่อสนองตอบความต้องการ ของตลาด แรงงานทั่วประเทศ คณะบริหารธุรกิจเป็นหน่วยงานที่จัดการศึกษาในด้านบริหารธุรกิจ โดยจัดการศึกษาใน 2 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญา ทำ หน้าที่ผลิตแรงงานที่มีคุณภาพสู่ตลาดแรงงานภาคธุรกิจ ยึดหลักปรัชญาการศึกษา ซึ่งเน้นการ สร้างโอกาสให้บุคคลได้พัฒนาความสามารถ และความถนัดของตนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การศึกษาเป็นไปเพื่อชีวิตและสังคม นักศึกษาจึงจำเป็นต้องลงทะเบียนเรียนทั้งรายวิชาชีพ และ วิชาพื้นฐาน ซึ่งเป็นวิชาภาคบังคับ รายวิชาบัญญัติชั้นต้น 1 เป็นหนึ่งในวิชาพื้นฐานวิชาชีพบังคับ ซึ่งจัดให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกสาขาวิชาต้องเรียน เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับวิชาอื่น ๆ และ เป็นพื้นฐานในการ ศึกษาต่อ แต่จากข้อมูลที่ผ่านมาพบว่า มีนักศึกษาได้เกรดต่ำในวิชานี้เป็น จำนวนมาก โดยตั้งแต่ปี 2547-2549 พบว่า มีนักศึกษาที่ได้เกรด 0 และเกรด 1 จำนวน 226 คน จากนักศึกษาทั้งหมดที่ลงทะเบียนเรียนวิชานี้ จำนวน 818 คน คิดเป็นร้อยละ 27.62 (แผนกทะเบียนคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร) จึงส่งผลให้

นักศึกษาได้เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำและมีผลต่อการศึกษาในรายวิชาอื่น รวมทั้งการศึกษาต่อในอนาคต

ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ประจำและอาจารย์ผู้สอน สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จึงสนใจที่จะศึกษา ปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาการเรียนการสอน รายวิชาต่างๆในสาขาวิชาการบัญชี อันจะช่วยส่งผลให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และจะทำให้ประเทศไทยมีบุคลากรที่มีคุณภาพ ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น1ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทั้งรายด้านและโดยรวม
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษาเดิม สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาคที่ศึกษา
3. เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ความสำคัญของการวิจัย

1. คณาจารย์และผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน ทางด้านบริหารธุรกิจให้มีคุณภาพ ส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพในโลกธุรกิจ และสังคมต่อไป
2. คณาจารย์ และผู้บริหารของสถาบันการศึกษา ที่จัดการเรียนการสอนทางด้านบริหารธุรกิจ สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ ไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาการเรียนการสอน ทางด้านบริหารธุรกิจ ให้มีคุณภาพ ส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพในโลกธุรกิจ และสังคมต่อไป
3. ผู้สนใจสามารถนำผลการวิจัยที่ได้ ไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ ไม่สร้างปัญหาให้กับสังคม ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

กลุ่มประชากรคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาการบัญชีขั้นต้น 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 200 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาการบัญชีขั้นต้น 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 200 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่

- 1.1 เพศ
- 1.2 วุฒิการศึกษาเดิม
- 1.3 สาขาวิชา
- 1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.5 ภาคที่ศึกษา

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีขั้นต้น 1 จำแนกเป็น 5 ด้านได้แก่

- 2.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร
- 2.2 ด้านการเรียนการสอน
- 2.3 ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน
- 2.4 ด้านผู้สอน
- 2.5 ด้านผู้เรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 หมายถึง ปัญหาที่เกิดจากกระบวนการในการถ่ายทอดทักษะ เจตคติ จากหลักสูตรไปสู่ผู้เรียน ได้แก่ หลักสูตร วิธีการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมทางการเรียน ผู้สอน และผู้เรียน

2. ปัญหาด้านเนื้อหาหลักสูตร หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับความสอดคล้องของเนื้อหาวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ได้แก่ ความต่อเนื่องของเนื้อหารายวิชา ความเหมาะสมและทันสมัยของเนื้อหา การจัดลำดับเนื้อหาวิชา ความยากง่าย ตลอดจนความเพียงพอของเนื้อหาวิชา

3. ปัญหาด้านการเรียนการสอน หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ วิธีการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน ระยะเวลาในการเรียน และการวัดผลประเมินผล

4. ปัญหาด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนการสอน ได้แก่ ความพร้อมของสื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน อาคารสถานที่ ห้องสมุด และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนการสอน

5. ปัญหาด้านผู้สอน หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อหน้าที่และพฤติกรรมการสอนของผู้สอน ได้แก่ คุณลักษณะที่เหมาะสมของอาจารย์ผู้สอน เช่น มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชา มีคุณธรรมจริยธรรม มีบุคลิกลักษณะที่เหมาะสม มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ สามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

6. ปัญหาด้านผู้เรียน หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อหน้าที่และพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน ได้แก่ พื้นความรู้ของผู้เรียน การใช้เวลา ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน สภาพทางร่างกาย จิตใจ และสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว

7. เพศ หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของบุคคล จำแนกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ เพศชาย และ เพศหญิง

8. วุฒิมัธยมศึกษาเดิม หมายถึง วุฒิมัธยมศึกษาที่สำเร็จก่อนที่จะศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ บริหารธุรกิจ (ปวช. , ปวส.) และสายสามัญ (ม.6)

9. สาขาวิชา หมายถึง สาขาวิชาที่เลือกศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจำแนกได้เป็น 6 กลุ่ม คือ สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาสารสนเทศ และสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

10. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำแนกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ ต่ำกว่า 2.00 2.00 – 3.00 และสูงกว่า 3.00

11. ภาคที่ศึกษา หมายถึง หลักสูตรที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำแนกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ ภาคปกติ และภาคสมทบ

สมมติฐานในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยสามารถกำหนดสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 แตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมต่างกัน มีระดับปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีระดับปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีระดับปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 แตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่มีภาคที่ศึกษาต่างกัน มีระดับปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอน
 - 1.1 การเรียนการสอน
 - 1.2 ด้านเนื้อหาหลักสูตร
 - 1.3 ด้านการเรียนการสอน
 - 1.4 ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน
 - 1.5 ด้านผู้สอน
 - 1.6 ด้านผู้เรียน
2. แนวคิดเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 - 2.1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 - 2.2 คณะบริหารธุรกิจ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอน

สถาบันอุดมศึกษามีภารกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งการดำเนินการหลักในแต่ละด้านต้องคำนึงถึงหลักการของการศึกษา ระดับอุดมศึกษา มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ ตลอดจนมาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง รวมถึงยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ของชาติ

ความหมายการเรียนการสอน

วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง วิธีดำเนินการที่ผู้สอนนำมาใช้ถ่ายทอดความรู้ทักษะ เจตคติ จากหลักสูตรไปสู่ผู้เรียน โดยอาศัยแผนการสอนเป็นแนวทางประกอบเช่น พฤติกรรมร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน จัดทำขึ้นเพื่อให้เกิดความรู้และประสบการณ์ตามความมุ่งหมายของการสอน ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

สุวิทย์ มูลคำ (2543) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ที่แท้จริง โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ที่แท้จริง และผู้เรียนได้ฝึกทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ครูจึงต้องเปลี่ยนบทบาทจากครูผู้สอนมาเป็นผู้จัดการ หรือผู้ที่มีหน้าที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยจัดสภาพแวดล้อมไว้ทุกหนทุกแห่งในโรงเรียน ให้มีส่วนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ที่ร่มรื่นสวยงามเป็นระเบียบ มีการนำเสนอสิ่งใหม่ ๆ ที่มีคุณค่าต่อการเรียนรู้ การจัดบรรยากาศที่ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอบอุ่นและมั่นใจ ในด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จะต้องมีความปลอดภัยสำหรับนักเรียน และเน้นรูปแบบของการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียน สร้างบรรยากาศที่มีความเป็นกัลยาณมิตร ทำให้นักเรียนอยากมาโรงเรียน และมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนจึงควรมีความหลากหลาย การจัดกิจกรรมในโรงเรียน ก็ควรมีลักษณะที่หลากหลาย และยืดหยุ่นเพื่อสนองตอบความต้องการและความสามารถที่แตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกสนใจใฝ่รู้ และพัฒนาดตนเอง

การจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ได้มากน้อยเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับหลายองค์ประกอบที่จะเป็นเครื่องชี้วัด เช่น องค์ประกอบด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านกระบวนการสอน ด้านนักศึกษา และปัจจัยที่สนับสนุนการสอน (สุปราณี นาคแก้ว, 2548: 91)

โดยสรุปการจัดการเรียนการสอน คือ กระบวนการในการถ่ายทอดทักษะ เจตคติ จากหลักสูตรไปสู่ผู้เรียน การเรียนการสอนจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นกับองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ หลักสูตร วิธีการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมทางการเรียน ผู้สอน และผู้เรียน

ด้านเนื้อหาหลักสูตร

หลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย เช่น ครู ผู้เรียน ผู้บริหารการศึกษา ผู้ปกครองและประชาชน การจัดการศึกษาจะสำเร็จลงไม่ได้ถ้าปราศจากหลักสูตร เพราะหลักสูตรเปรียบเสมือนเครื่องชี้แนะแนวทางว่าควรจะดำเนินการจัดการศึกษาไปในแนวทางใด มีผู้ให้ความหมายของหลักสูตรหลากหลายกันไป เช่น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 ได้นิยามว่า หลักสูตร คือ ข้อกำหนดวิชาที่วางไว้ให้ศึกษา

กู๊ด (Good.อ้างอิงจากชมพันธ์ กุญชร ณ อยุธยา . 2540 :1) ได้นิยาม คำว่า Curriculum ในลักษณะ ดังนี้

1. กลุ่มรายวิชาที่จัดไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เรียนได้สำเร็จการศึกษา ตามสาขาวิชาที่ศึกษา

2. แผนการสอนที่ประกอบด้วย เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน ที่สถาบันการศึกษาจัดให้ผู้เรียนได้ศึกษาเล่าเรียนจนสำเร็จการศึกษาเพื่อเข้าสู่งานอาชีพ

3.กลุ่มรายวิชาและประสบการณ์ที่ได้วางแผนไว้ซึ่งผู้เรียนจะต้องศึกษาภายใต้คำแนะนำของสถาบันการศึกษา

หลักสูตรที่ดี อารุง จันทวานิช.(2541: 77) กล่าวว่าหลักสูตรที่ดีควรมีลักษณะกว้าง ยืดหยุ่น และมีความเป็นสากล ทัดเทียมมาตรฐานโลก มีเนื้อหาสาระที่จำเป็นต่อการเรียนรู้โลกปัจจุบันและอนาคต เปิดโอกาสให้ชุมชนหรือสังคมมีส่วนร่วมในการกำหนด และพัฒนาหลักสูตรให้ยืดหยุ่นและหลากหลายสอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่ที่เป็นจริงของชุมชนหรือสังคม

มหาวิทยาลัยจะต้องพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอนให้ทันสมัย มีความหลากหลาย และสามารถสนองตอบความต้องการของผู้เรียน และสังคมได้เป็นอย่างดี (สุปราณี นาคแก้ว. 2548: 91-92)

กล่าวโดยสรุป ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาหลักสูตร หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับความสอดคล้องของเนื้อหาวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ได้แก่ ความต่อเนื่องของเนื้อหา รายวิชา ความเหมาะสมและทันสมัยของเนื้อหา การจัดลำดับเนื้อหารายวิชา ความยากง่าย ตลอดจนความเพียงพอของเนื้อหารายวิชา

ด้านการเรียนการสอน

วิธีสอนและกิจกรรมการสอน หมายถึง วิธีดำเนินการที่ผู้สอนนำมาใช้ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ เจตคติจากหลักสูตรไปสู่ผู้เรียน โดยอาศัยแผนการสอนเป็นแนวทางประกอบ เช่น พฤติกรรมร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน จัดทำขึ้นเพื่อให้เกิดความรู้ และประสบการณ์ตาม ความมุ่งหมายของการสอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

อัมพร บุษศิริรักษ์ (2542: 5-6) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ โดยการจัดให้ผู้เรียนมีบทบาทที่สำคัญ คือ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้อง กับความสนใจ และความถนัด คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ให้มีส่วนร่วมใน กิจกรรมการเรียนรู้ กระตือรือร้น และผูกพันกับสิ่งที่เรียนในลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. ให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยการออกแบบกิจกรรมให้ศึกษาค้นคว้า ทำ ความเข้าใจ คิดวิเคราะห์ แปลความ ตีความ เชื่อมโยงความรู้ สร้างความคิดรวบยอดและสรุปเป็น ข้อความรู้

2. ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทั้งด้านข้อมูล ความรู้ ความคิด และประสบการณ์

3. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

4. ให้ผู้เรียนได้รู้กระบวนการ ควบคู่กับการมีผลงาน อันเกิดจากกระบวนการเรียนรู้

5. ให้ผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ไปใช้ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

สุทธิพร คล้ายเมืองปัก (2544: 26-29) เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

1. จัดสภาพการณ์หรือสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอน ด้วยการใช้สื่อหรือเครื่องมือ เพื่อเสริมการเรียนรู้ที่หลากหลาย

2. วางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนแต่ละคน โดยเน้นที่ความ สนใจอยากรู้ อยากเรียนของผู้เรียน และควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ

3. พัฒนาตนเอง เพื่อให้มีวิสัยทัศน์ทางการศึกษาที่กว้างไกล ไม่ว่าจะป็นด้วยการอ่าน เพื่อการศึกษา เข้าร่วมการประชุมอบรมสัมมนา หรือพูดคุยสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กับเพื่อนร่วมงาน แล้วนำมาประยุกต์ใช้ในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กับสื่อการสอนที่มีบทบาทต่อการเรียนการสอนยุคใหม่

4. เปลี่ยนผู้สอนมาเป็นผู้จัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ โดยการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ให้รู้จักการเรียนรู้วิธีที่จะเรียน โดยเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนรู้ เป็นผู้ชี้แนะ แหล่งข้อมูล และประสานแหล่งวิทยาการในการเรียนรู้ และเป็นผู้คอยให้คำปรึกษาเมื่อผู้เรียนพบกับปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้เองได้ ในเวลาและโอกาสที่เหมาะสม

5. ให้ผู้เรียนได้มีอิสระในการเรียนรู้ ทั้งด้านความคิด จิตใจ การแสดงออก ในกรอบ ของความถูกต้องและให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลาย

6. ใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ไม่ยึดติดอยู่กับวิธีใดวิธีหนึ่ง เพราะไม่มีวิธีการสอนวิธีเดียววิธีใดที่ดีที่สุดในโลก จึงควรพิจารณารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเรื่องราว เนื้อหาสาระการเรียนรู้ และสถานการณ์ที่เหมาะสม

7. เป็นผู้ประเมิน โดยครูและผู้เรียนจะเป็นผู้รับผิดชอบในการสร้างกฎเกณฑ์การประเมิน ในรูปแบบต่าง ๆ ร่วมกัน และให้ผู้เรียนได้ทราบผลการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

สื่อการเรียนการสอน มีบทบาทสำคัญที่จะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้สอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ดังที่ได้มีนักการศึกษากล่าวถึงสื่อการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

ธีรศักดิ์ ลิขิตวัฒน์เศรษฐ (2544 : 10) กล่าวว่า ไม่ว่าจะยุคใดสมัยใด สื่อการเรียนการสอนย่อมมีความสำคัญต่อการเรียนรู้เสมอ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สนับสนุนให้ผู้สอนในการจัดสื่อการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ ให้การผลิตสื่อทุกประเภท พัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต ผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาการผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ผู้สอนจะต้องจัดหาสื่อที่หลากหลาย สื่อที่ผู้เรียนจับต้องได้โดยตรง ไม่ใช่สื่อที่ผู้สอนใช้แต่เพียงผู้เดียว เป็นสื่อที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากกว่าเป็นสื่อที่ผู้สอนคอยบอกคอยป้อนให้ตลอดเวลา เป็นสื่อที่เรียนรู้ได้ดี เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลและเน้นกระบวนการกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ร่วมกัน อันจะนำไปสู่การอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษายุคสังคมแห่งการเรียนรู้ เน้นให้ประชาชนรู้จักเลือกรับรู้และบริโภคข่าวสารต่าง ๆ ในอันที่จะเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของตนเอง นอกจากนี้ เพื่อให้การจัดการศึกษาสอดคล้องและทันกับยุคสมัย รัฐต้องนำเอาเทคโนโลยีและการสื่อสารใหม่ ๆ มาพัฒนาคุณภาพ และประสิทธิภาพการจัดการศึกษาแก่ประชาชน ได้ในรูปแบบที่หลากหลาย หากจัดการศึกษาประสบความสำเร็จ และประชาชนมีความรู้พื้นฐาน บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้เป็นอย่างดีแล้ว ย่อมช่วยให้ประเทศมีทรัพยากรมนุษย์ ที่ทรงคุณค่ามาเป็นองค์ประกอบสำคัญ ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ให้เจริญรุดหน้าพร้อมที่จะแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ในยุคโลกาภิวัตน์ได้ดียิ่งขึ้น

สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาธุรกิจพื้นฐาน ควรเป็นการผสมผสานของการใช้สื่อหลาย ๆ ชนิด ทั้งนี้เพราะขอบเขตและเนื้อหาของวิชามีความหลากหลายอยู่มาก ถ้ามีการใช้สื่อชนิดใดชนิดหนึ่งเฉพาะ ถือว่าไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ได้กว้างไกลขณะเดียวกันทางจิตวิทยาการเรียนรู้ผู้เรียนจะมีความเบื่อหน่ายต่อวิธีการเรียนรู้ที่ซ้ำซาก ดังนั้น การใช้สื่ออย่างผสมผสานช่วยสร้างบรรยากาศการเรียน

การวัดผลและประเมินผล เป็นกระบวนการที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นตัวบ่งชี้และตรวจสอบระดับความสำเร็จของกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการวัดผลและประเมินผลไว้ดังต่อไปนี้

การวัดผล หมายถึง กระบวนการใด ๆ ที่จะทำให้ได้มาซึ่งปริมาณจำนวนหนึ่ง เช่น คะแนน เป็นต้น ที่มีความหมายแทนคุณภาพ หรือลักษณะของสิ่งที่วัดนั้นแล้วจึงนำผลที่ได้มาวินิจฉัย ตีราคา ให้คุณค่าตัดสินว่ามีคุณภาพ มาก น้อย สูง ต่ำ เพียงใด เรียกว่า การประเมินผล

ชุมพล ศรีทองกุล (2544 : 5) กล่าวว่า การประเมินผลเป็นกลไกสำคัญในการประเมินผลความสามารถและทักษะของผู้เรียน ข้อควรคำนึงคือ การพัฒนาศักยภาพของผู้สอนด้านการวัดผลและประเมินผลโดยอาจใช้เครื่องมือที่หลากหลาย และเหมาะสมกับลักษณะของตัวบ่งชี้ที่จะวัด เช่น ถ้าวัดเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ก็อาจจะใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องมือหลักและใช้เครื่องมืออื่น ๆ ประกอบ เช่น การพิจารณาผลงานของผู้เรียน การตั้งคำถามในห้องเรียน การสังเกตพฤติกรรม ถ้าวัดความคิดเห็น ความรู้สึก เจตคติเป็นหลัก โดยจัดทำเป็นแบบบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียน หรือใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยาในการวัด ที่สำคัญคือผลจากการประเมินจะต้องสะท้อนให้เห็นความสามารถและพัฒนาการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีโดยสรุป คือ เน้นการประเมินเพื่อพัฒนาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน มิได้เน้นการสอบไล่ปลายปีเป็นสำคัญ แต่ต้องการให้ผู้สอนประเมินผล เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนตลอดปี นั่นคือ ต้องการประเมินผลการเรียนเพื่อให้รู้ว่าผู้เรียน คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีวินัย และนำสิ่งที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หรือไม่เพียงใด มากกว่าการสามารถตอบคำถามได้ และในการที่พยายามให้ผู้สอนเองก็เพื่อจะให้ผู้สอนเห็นว่าไม่จำเป็นต้องสอนเพื่อสอบ แต่จะสอนเพื่อให้ได้เรียนในสิ่งที่จะเป็นประโยชน์ เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและสังคมนั้น ๆ

การจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนมีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ จะต้องมีการวางแผนการเรียนการสอน มีการประเมินผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ และสามารถนำผลมาใช้นำปฏิบัติได้จริง (สุปราณี นาคแก้ว. 2548: 92)

กล่าวโดยสรุป ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ด้านการเรียนการสอน หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่วิธีการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน ระยะเวลาในการเรียน และการวัดผลประเมินผล

ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน

สภาพแวดล้อมทางการเรียน ที่จัดเป็นปัจจัยที่เกื้อหนุนการเรียนการสอน ได้แก่การมีอาคารสถานที่พอเพียง ที่จะเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน ในรูปแบบต่าง ๆ มีห้องสมุด หนังสือ วารสาร ตำราทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ มีวัสดุอุปกรณ์ที่จะเอื้ออำนวยต่อการสืบค้นและเสาะแสวงหาความรู้ มีอาณาบริเวณและบรรยากาศเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษา (สุปรานี นาคแก้ว. 2548: 92)

กล่าวโดยสรุป ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนการสอน ได้แก่ ความพร้อมของสื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน อาคารสถานที่ ห้องสมุด และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนการสอน

ด้านผู้สอน

บทบาทของอาจารย์ผู้สอนมีส่วนสำคัญ และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอันจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ฉะนั้นอาจารย์ผู้สอนจึงจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์หลายรูปแบบ โดยบทบาทของอาจารย์ได้ขยายตัวเพิ่มขึ้น ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ อาจารย์จึงจำเป็นต้องปรับปรุงบุคลิกภาพ เสริมสร้างความรู้ และประสบการณ์ รวมทั้งมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจและจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความต้องการและสนใจที่จะเรียนรู้ ยิ่งไปกว่านั้นในการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ นอกจากอาจารย์จะต้องปฏิบัติหน้าที่นานาประการให้ถูกต้องตามหลักวิชาแล้ว อาจารย์ยังจำเป็นต้องคำนึงด้วยว่า จะปฏิบัติหน้าที่เพื่อสนองความต้องการของผู้บริหารและของนักศึกษาได้ดีที่สุดอย่างไรอีกด้วย อาจารย์เป็นบุคลากรที่สำคัญ ในการที่จะทำให้ภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยไปสู่ความสำเร็จ เพราะอาจารย์ต้องปฏิบัติตามภาระหน้าที่ของอาจารย์ เป็นหลักสำคัญ ตามตำแหน่งที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด โดยมีหน้าที่และลักษณะงานดังนี้

1. หน้าที่และความรับผิดชอบ ได้แก่ ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน การศึกษาอบรม การวิจัย ค้นคว้าในสาขาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง การให้คำแนะนำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษา การให้บริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม และปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่ได้รับมอบหมาย

2. ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ได้แก่ การสอนวิชาการหรือวิชาชีพในสาขาวิชาการต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นที่ปรึกษาของนิสิตนักศึกษา ค้นคว้าและวิจัยทางวิชาการชั้นสูง ให้บริการวิชาการแก่สังคมและปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ในฐานะการเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย ยังมีบทบาทนอกเหนือจากการสอนดังต่อไปนี้

1. บทบาทผู้เชี่ยวชาญ (The Expert) การเป็นผู้สอนในชั้นเรียน เนื่องจากความรู้ในเนื้อหาวิชานั้น ๆ ประสบการณ์และความเฉลียวฉลาด ไม่ได้สื่อให้เห็นว่าผู้สอนจะต้องรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง เพียงแต่สื่อให้เห็นว่าผู้สอนรู้มากกว่าผู้เรียนเท่านั้น ผู้เรียนคาดหวังว่าจะได้พบผู้เชี่ยวชาญที่ยึดหลักความจริงและเป็นที่ยอมรับ ถ้าผู้สอนไม่สามารถที่จะตอบคำถามได้ในทันทีที่ถูกถาม ผู้สอนต้องนำคำถามนั้นไปค้นหาคำตอบมาให้ผู้เรียนที่หลัง หรือแนะนำผู้เรียนไปยังแหล่งที่สามารถค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเอง

2. บทบาทผู้มีอำนาจอย่างเป็นทางการ (The Formal Authority) ผู้สอนเป็นผู้รับผิดชอบกระบวนการวิชา และต้องตระเตรียมวิธีการ เพื่อสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน กำหนดเกณฑ์มาตรฐาน จุดประสงค์ และกำหนดการส่งงาน และนำกฎเกณฑ์ที่กำหนดโดยภาควิชาไปใช้ ควบคุมพฤติกรรมผู้เรียนในห้องเรียน และระมัดระวังเกี่ยวกับกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดฝัน

3. บทบาทผู้แทนทางสังคม (The Socializing Agent) ผู้เรียนมองบทบาทของผู้สอนมากกว่า การเป็นผู้สอนเพียงอย่างเดียว ผู้สอนมักจะเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในสาขาอาชีพนั้น ๆ เป็นอย่างดีอยู่แล้ว เช่น นักชีวเคมี วิศวกร นักพฤกษศาสตร์หรือนักสังคมวิทยา ผู้สอนในมหาวิทยาลัยเป็นตัวแทนในสาขาวิชาต่าง ๆ อยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของคุณค่าข้อเท็จจริง และความเฉลียวฉลาดที่เป็นลักษณะเฉพาะของบุคลากรกลุ่มนี้ ผู้สอนจะเป็นผู้ให้ความรู้แก่ผู้เรียน เกี่ยวกับมาตรฐาน กระบวนการ กิจกรรม และความสนใจในสาขาวิชาของผู้สอนเอง

4. บทบาทผู้อำนวยความสะดวก (The Facilitator) ผู้สอนมีหน้าที่รับฟังผู้เรียน สอบถามและสนใจต่อความต้องการของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนเข้าชั้นเรียนโดยไม่ได้มีการเตรียมตัวอย่างดีพอ ไม่สามารถที่จะเขียนงานได้ดี หรือใช้ห้องสมุดได้ ผู้สอนไม่ควรจะพูดว่าไม่ใช่หน้าที่ของตน แต่ควรจะคิดว่า "นี่คือนักเรียนของฉัน" ช่วยเหลือผู้เรียนชี้แนะแหล่งวิทยาการต่าง ๆ แก่ผู้เรียน ให้คำแนะนำและแนวทางกระตุ้นผู้เรียนให้มีการพัฒนาตนเอง

5. บทบาทผู้เป็นแบบอย่าง (The Role Model) คุณลักษณะ เช่น ผู้สอนที่หลง ๆ ลืม ๆ นักปรัชญาสติเฟื่อง และนักวิทยาศาสตร์ที่ค่อนข้างเอาจริงเอาจัง เป็นภาพลักษณ์แพร่หลายในสถาบัน การศึกษา ภาพลักษณ์เหล่านี้เป็นสิ่งที่บุคลุชนธรรมดาไม่ควรประพฤติ ผู้สอนจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ควรแสดงบุคลิกลักษณะและความมั่นใจในตนเองออกมาในระหว่างการสอน

6. บทบาทผู้เป็นมนุษย์ (The Person) การระลึกอยู่เสมอว่าตนเองเป็นมนุษย์ทั้งนอกห้องและในห้องเรียน ต้องทำให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่น และกระตุ้นให้แสดงความคิดเห็นและความรู้สึกอย่างแท้จริง มนุษย์ไม่สามารถที่จะมีประสิทธิภาพเท่าเทียมกับเครื่องจักร ในบางเวลา

การแนะแนวเพียงเล็กน้อยจะช่วยให้ผู้เรียนยอมรับแนวคิดที่เป็นเชิงลบ ถ้าผู้สอนมีความรู้สึกไม่
ค่อยดีในขณะที่สอนในบางครั้งผู้สอนสามารถที่จะบอกผู้เรียนได้แต่ไม่ควรแสดงออกมาก
จนเกินไป

คลิกแซงค์และแบนเนอร์ (Cruickshank & Bainer. 1999 : 307 - 321) กล่าวว่าครูที่มี
ประสิทธิภาพ มีลักษณะในการปฏิบัติคน ดังนี้

1. มีความกระตือรือร้น
2. มีอารมณ์ขัน รู้สึกอบอุ่นเมื่อเข้าใกล้
3. เชื่อถือไว้วางใจได้
4. มีความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้าเพื่อความสำเร็จ
5. รู้จักสนับสนุนให้นักเรียนได้รับความพึงพอใจ
6. ทำงานเหมือนนักธุรกิจ
7. มีความยืดหยุ่น
8. เป็นผู้ที่มีความรู้ในสาขาที่สอน

ธีรศักดิ์ อัครบวร. (2544 : 75) ได้สรุปทัศนคติที่คล้ายคลึงกันของคุณลักษณะที่ดีของครู
เป็นลักษณะสำคัญ ๆ 3 ด้าน คือ ภูมิรู้ ภูมิธรรม และภูมิฐาน

1. ภูมิรู้ ลักษณะของครูที่ดีในด้านนี้ ได้แก่ คุณสมบัติส่วนตัว ที่เกี่ยวข้องกับความรู้
ความสามารถทางด้านวิชาการที่จะสอนตลอดจนการเป็นผู้ที่มีสติปัญญาดี เจลียวฉลาด เชื่อมมัน
ในตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เป็นต้น ภูมิรู้ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง
ของครู ได้แก่ การสอนดี และปกครองดี สามารถอธิบายได้รวบรัดชัดเจน สอนสนุก ทำเรื่องที่
ยากให้ง่ายได้ ควบคุมชั้นเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย เป็นต้น

2. ภูมิธรรม ลักษณะของครูที่ดีในด้านนี้ ได้แก่ การประพฤติดี เว้นจากอบายมุข ทั้ง
ปวง กระทำแต่สิ่งที่ดีที่สุจริต ทั้งกาย วาจา และใจ นอกจากนี้ ครูต้องมีจรรยาบรรณและคุณธรรม
สูง ซื่อสัตย์เสียสละ มีเมตตากรุณา ยุติธรรม และมานะอดทน เป็นต้น

3. ภูมิฐาน ลักษณะของครูที่ดีในด้านนี้ ได้แก่ บุคลิกภาพดี รูปร่างท่าทางดี แต่งกาย
สะอาดเรียบร้อย พุดจาไพเราะนุ่มนวล น้ำเสียงชัดเจน มีลักษณะเป็นผู้นำ เป็นต้น นอกจากนี้ครู
ยังต้องเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ มีอัธยาศัยไมตรี กับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ทุกชนชั้น

ดักลาส และคณะ (ปริญา ปาลกะวงศ์.2542 : 127 – 129 ; อ้างอิงจาก Douglas
Llyod B. and Others. 1973) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาบริหารธุรกิจที่
ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาบริหารธุรกิจต้องเป็นผู้เข้มแข็ง (Business Teacher is
Vigorous) ครูที่ดีจะต้องสามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ให้สนใจในการเรียน ครูจะต้อง
พยายามศึกษาค้นคว้า และตื่นตัวให้ทันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวงการธุรกิจในปัจจุบันและอนาคต
จึงจะทำให้ชั้นเรียน ก้าวหน้า สนุกสนานในการเรียน สามารถเป็นนักแสดงที่ดี นอกจากนั้นการ

แต่งกายของครูก็เป็นส่วนหนึ่งที่เรียกร้องความสนใจของผู้เรียน ครูที่ดีควรแต่งกายให้สุภาพ เรียบร้อย และเหมาะสมกับเหตุการณ์ การแต่งกายให้สุภาพมิได้หมายความว่าครูจะต้องใช้ เสื้อผ้าที่หรูหรา ราคาแพง และเปลี่ยนแปลงใหม่อยู่เสมอ แต่จะต้องแต่งกายให้สะอาดเรียบร้อย ใช้เสื้อผ้าที่ราคาพอสมควรแก่ฐานะ สีสันไม่ฉูดฉาดบาดตาผู้เรียนจนเกินไป ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความ ประหยัดเป็นหลัก

2. อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาบริหารธุรกิจจะต้องเป็นผู้มีความรู้ (Business Teacher is Scholarly) ครูที่มีความรู้บ้างครั้ง ก็มีได้มีความชำนาญในการถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นครูที่ดีต้องรู้หลักการสอน มีเทคนิคและวิธีการถ่ายทอดวิชาความรู้ ประสบการณ์ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน มีมนุษยสัมพันธ์อันดีกับผู้เรียนและบุคคลทั่วไป ความรู้ที่ครูถ่ายทอดให้ นั้นหาก ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ก็จะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตัวครูพร้อมที่จะรับ ฟังและปฏิบัติตาม

3. อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาธุรกิจจะต้องเป็นผู้ที่มีหลักการและเหตุผล (Business Teacher is Realistic) ครูจะต้องยอมรับความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคนอย่างมีเหตุผลและเป็นธรรม เพื่อที่จะได้เลือกวิธีสอนและกิจกรรมให้เหมาะสมกับภูมิหลังของผู้เรียน ในการที่จะให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อลดช่องว่างของผู้เรียน และขจัดความเครียดเกร็งเครียดเกินความจำเป็นในชั้นเรียน อันจะทำให้การเรียนการสอนมีแต่ความเพลิดเพลินและสนุกสนาน

กล่าวโดยสรุปปัญหาการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้สอน หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับ ความรับผิดชอบหน้าที่และพฤติกรรมการสอนของผู้สอน ได้แก่ คุณลักษณะที่เหมาะสมของ อาจารย์ผู้สอน เช่น มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชา มีคุณธรรมจริยธรรม มีบุคลิกลักษณะที่ เหมาะสม มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ สามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับ ผู้เรียน

ด้านผู้เรียน

มหาวิทยาลัยควรมีการจัดระบบการคัดเลือกนักศึกษา และระบบการติดตามผลการศึกษา ของนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ (สุปราณี นาคแก้ว. 2548: 92)

กล่าวโดยสรุปปัญหาการจัดการเรียนการสอน ปัญหาเกี่ยวกับความรับผิดชอบ หน้าที่และพฤติกรรม การเรียนของผู้เรียน ได้แก่ พื้นความรู้ของผู้เรียน การใช้เวลา ความสัมพันธ์ กับกลุ่มเพื่อน สภาพทางร่างกาย จิตใจ และสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว

แนวคิดเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับการสถาปนาขึ้นในพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 ซึ่งดูเหมือนจะเป็น มหาวิทยาลัยใหม่ในสายตาของคนทั่วไป แต่ความจริงแล้วมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน และจัดเป็นสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงและมีความเชี่ยวชาญ ด้านวิชาชีพมาเป็นเวลาช้านาน จากเดิมที่รวมตัวอยู่กับ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งเป็น สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสายวิชาชีพ อันประกอบด้วย วิทยาเขตต่าง ๆ มากกว่า 35 วิทยาเขตทั่วประเทศและเมื่อมีการปรับเปลี่ยนสถานภาพจากสถาบันมาเป็นมหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2548 ก็ได้มีการรวมกลุ่มวิทยาเขตในสังกัด แยกออกเป็น 9 มหาวิทยาลัย และหนึ่งใน มหาวิทยาลัยที่แยกอิสระออกมาก็คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ใจกลางกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยวิทยาเขตเดิม 5 แห่ง ที่มีพื้นที่ไม่ห่างไกลกันนัก ได้แก่ วิทยาเขตเทเวศร์ , วิทยาเขต ชาติเวช , วิทยาเขตพัฒนชยการพระนคร , วิทยาเขตชุมชนพระเชตุรมคัง , วิทยาเขตพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยยังคงยึดมั่น ในการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยแบ่งการจัดการเรียนการสอนออกเป็น 9 คณะได้แก่

- 1.คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
- 2.คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
- 3.คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
- 4.คณะบริหารธุรกิจ
- 5.คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 6.คณะวิศวกรรมศาสตร์
- 7.คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์
- 8.คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
9. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เป็นผู้นำการจัดการศึกษาวิชาชีพพระดับสากล บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
พันธกิจของมหาวิทยาลัย

1. จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นวิชาชีพบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีคุณภาพและมีความสามารถพร้อมเข้าสู่อาชีพ
2. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม บนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งเสริมการผลิตและการบริการที่สามารถถ่ายทอดและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ประเทศ
3. ให้บริการงานวิชาการและการศึกษาที่มีแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ เพื่อการมีอาชีพอิสระและพัฒนาอาชีพสู่การแข่งขัน
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัย

1. ให้เป็นแหล่งการศึกษาด้านวิชาชีพ และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการที่มีความเข้มแข็งด้านวิชาการตามมาตรฐานการศึกษาสากล เป็นที่พึ่งของสังคมทั้งในและต่างประเทศที่สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต
2. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีการบริหารจัดการในเชิงวิชาการ และเชิงธุรกิจสัมพันธ์สู่ระดับนานาชาติ และผลิตบัณฑิตที่มีเอกลักษณ์และมีศักยภาพ ในการสร้างงานอาชีพที่สามารถแข่งขันได้
3. มุ่งเน้นพัฒนาทรัพยากรและองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. ศูนย์กลางการศึกษาและความรู้ (Hub) ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีความเข้มแข็ง
2. สร้างคนดี คนเก่ง มีทักษะในงานพัฒนาให้เป็นทุนมนุษย์ (Human Capital) ของประเทศ
3. ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดจนถ่ายทอดความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการที่ได้มาตรฐานเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย

ยุทธศาสตร์

1. สร้างโอกาสทางการศึกษาให้ประชาชนได้รับการพัฒนาความรู้ไปสู่การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

2. สนับสนุน/ส่งเสริมการพัฒนาด้านอาชีวศึกษา

3. ส่งเสริมการสร้างงาน อาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้ กับประชาชน และเป็นสังคมผู้ประกอบการ

4. ปฏิรูปการศึกษาเพื่อสร้างความเข้มแข็ง“สร้างคนสู่งานเชี่ยวชาญเทคโนโลยี”

5. เพิ่มศักยภาพของอาจารย์บุคลากรทางการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน

6. จัดหาทรัพยากรทางการศึกษาให้เพียงพอ ภายใต้ระบบบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล

7. พัฒนาคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล

8. เพิ่มขีดความสามารถด้านงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรมบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

9. ให้บริการวิชาการเพื่อการแข่งขันและสร้างรายได้

กลวิธี/มาตรการ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างโอกาสทางการศึกษาให้ประชาชนได้รับการพัฒนาความรู้ไปสู่การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

1.1 พัฒนาหลักสูตรและระบบการศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเรียนการสอน อาทิ e-Learning, e-Library, e-Education, หลักสูตรนานาชาติ และหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

1.2 จัดทำเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรวิชาชีพที่ร่วมกับสถานประกอบการเพื่อเป็นมาตรฐานคุณภาพด้านการเรียนการสอน

1.3 สร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนทุกระดับ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

1.4 พัฒนาระบบการเทียบโอนประสบการณ์ของผู้เรียนจากการทำงาน การศึกษานอกระบบ/การศึกษาตามอัธยาศัยเข้าสู่การศึกษาในระบบมหาวิทยาลัย

1.5 พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และส่งเสริมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุน/ส่งเสริมการพัฒนาด้านอาชีวศึกษา

2.1 จัดทำความร่วมมือพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับสถาบันอาชีวศึกษาต่างๆ

2.2 สร้างศูนย์แห่งความเป็นเลิศทางวิชาการ และวิชาชีพเฉพาะด้าน (Center of Excellence) อาทิเช่น

2.2.1 ศูนย์แฟชั่นสิ่งทอ

2.2.2 ศูนย์ผลิตและทดสอบมาตรฐาน

2.2.3 ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ

2.2.4 ศูนย์พัฒนาครูอาชีวศึกษา

2.2.5 ศูนย์ฝึกอบรมและซ่อมเครื่องจักร

2.2.6 ศูนย์วิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยี(เฉพาะทาง)

2.2.7 ศูนย์นวัตกรรมระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมการสร้างงาน อาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้ กับประชาชน และเป็นสังคมผู้ประกอบการ

3.1 เสริมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับ

3.1.1 ชุมชนและท้องถิ่น(Local/Community Linkage)

3.1.2 ธุรกิจและอุตสาหกรรม(Industry Linkage)

3.1.3 ภูมิภาคและนานาชาติ(Regional/Global Linkage)

3.2 เสริมสร้างความรู้ใหม่และให้คำปรึกษาเชิงรุกเพื่อพัฒนาศักยภาพ ผู้ประกอบการในประเทศและต่างประเทศ

3.3 จัดทำความร่วมมือทางวิชาการร่วมกับสถานประกอบการต่างๆ จัดตั้งหน่วยบ่มเพาะผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในมหาวิทยาลัยเช่นบริษัทผู้ประกอบการมืออาชีพ

3.4 สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ตลอดชีวิตโดยการพัฒนาให้มีความรู้ และจริยธรรมเช่น มีการพัฒนาระบบห้องสมุดสมัยใหม่/ห้องสมุดแบบมีชีวิต (Living Library) อุทยานแห่งการเรียนรู้ ซึ่งจะเสริมสร้าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาและสถานที่

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ปฏิรูปการศึกษาเพื่อสร้างความเข้มแข็ง “สร้างคนสู่งาน เชี่ยวชาญเทคโนโลยี”

4.1 พัฒนาระบบผลิตให้มีคุณภาพและมีความพร้อมในการประกอบวิชาชีพและส่งเสริมกิจกรรมบัณฑิตในอุดมคติ

4.2 จัดทำโครงการสหกิจศึกษา/สหกิจศึกษานานาชาติ

4.3 ผลิตบัณฑิตให้ถึงพร้อมด้วยวิชาการ วิชาชีพ ความต้องการของผู้เข้าศึกษาและความต้องการของสังคมโดยเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกเสียสละเพื่อร่วมพัฒนาและรับใช้สังคม

4.4 ส่งเสริมระบบการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงมาตรฐานทางการศึกษาที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

4.5 สนับสนุน อนุรักษ์ เผยแพร่และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม ของชาติและภูมิปัญญาไทย ในทุกสาขาโดยมีการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องและหลากหลาย ทำให้ศิลปวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 เพิ่มศักยภาพของอาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน

5.1 ส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณวุฒิทางการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการให้สูงขึ้นอย่างมีมาตรฐาน

5.2 พัฒนาคุณภาพอาจารย์ให้เป็นผู้มีความรู้ทางวิชาการและเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำแก่นักศึกษา

5.3 พัฒนาบุคลากรเพื่อพัฒนาองค์กรที่ยั่งยืน โดยดำเนินการพัฒนาศักยภาพของตนเองและตามความต้องการขององค์กรให้มีความรู้ความคิดทันสมัย

5.4 รักษาทรัพยากรบุคคลให้อยู่กับมหาวิทยาลัยในระยะยาว ปฏิบัติงานได้เต็มศักยภาพและภักดีต่อองค์กร

5.5 พัฒนาศักยภาพของผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความสามารถในการใช้ ICT เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน, การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านระบบ ICT และการผลิตสื่ออิเล็กทรอนิกส์

5.6 ส่งเสริมภาระงานของอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้เอื้อต่อการทำงานร่วมกันระหว่างศาสตร์และสร้างเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนานักศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 6 จัดหาทรัพยากรทางการศึกษาให้เพียงพอภายใต้ระบบบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล

6.1 พัฒนาระบบการบริหารและระบบการปฏิบัติงานให้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประสิทธิภาพของระบบงาน

6.2 จัดทำแผนการตลาดเชิงรุกและการพัฒนาระบบประชาสัมพันธ์สู่ภายนอก และรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

6.3 ส่งเสริมการใช้ Performance Assessment Rating Tool (PART) มาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อการประเมินระดับความสำเร็จของผลผลิตโครงการ การดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณของมหาวิทยาลัย

6.4 พัฒนาระบบบริหารความรู้ ถ่ายทอดและการนำไปใช้ประโยชน์ (พัฒนางาน, พัฒนาคน และพัฒนาฐานความรู้)

6.5 ปรับปรุงกฎระเบียบและข้อบังคับในการบริหารด้านต่างๆให้มีประสิทธิภาพ

6.6 พัฒนาระบบกายภาพของมหาวิทยาลัย โดยปรับปรุงด้านกายภาพเพื่อให้มีที่รองรับกิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากรที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ 7 พัฒนาคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล

7.1 ส่งเสริมการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการและการบริหารวิชาการ

7.2 พัฒนาระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย

7.2.1 ศูนย์กลางระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

7.2.2 ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์วิทยาเขต/คณะ

7.2.3 การเช่าวงจรสื่อสารและอินเทอร์เน็ต

7.3 ปรับปรุงระบบสารสนเทศเพื่อการกำกับและติดตามประเมินผล

7.4 ส่งเสริมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านICTให้ทั่วถึงและต่อเนื่อง

7.5 สร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานให้มีรูปแบบการใช้อิเล็กทรอนิกส์มากขึ้นและส่งเสริมการผลิตสื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์และ Courseware ที่หลากหลายและได้มาตรฐานในทุกระดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 8 เพิ่มขีดความสามารถด้านงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์นวัตกรรมบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

8.1 ส่งเสริมและเพิ่มโครงการวิจัยสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมโดยเน้นการแสวงหาแหล่งเงินทุนทั้งภายในและต่างประเทศ

8.2 ส่งเสริมและสนับสนุนศักยภาพและขีดความสามารถการทำวิจัยของบุคลากรและนักศึกษาพร้อมทั้งสร้างเครือข่ายการวิจัยสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม

8.3 มุ่งเน้นการทำวิจัยสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมในสาขาที่ตอบสนองความต้องการและการเน้นสาขาที่จำเป็นเร่งด่วน

8.4 สร้างนักวิจัยรุ่นใหม่และพัฒนานักวิจัยรุ่นเก่าให้เป็นมืออาชีพ

8.5 ปรับปรุงระบบการบริหารงานวิจัยเพื่อสนับสนุนและส่งเสริม งานวิจัย สิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมที่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคมอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

ยุทธศาสตร์ที่ 9 ให้บริการวิชาการเพื่อการแข่งขันและสร้างรายได้

9.1 ขยายการให้บริการวิชาการและวิชาชีพทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ให้บริการวิชาการโดยเน้นการฝึกอบรมและถ่ายทอดเทคโนโลยีเชิงบูรณาการ

9.2 บริการวิชาการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการร่วมกับกระทรวงอื่นๆ เพื่อการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสินค้าอุตสาหกรรมและชุมชน เช่น การบริการตรวจสอบมาตรฐานอุตสาหกรรม

9.3 ส่งเสริมอบรมวิชาชีพต่างๆ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตแก่ผู้ด้อยโอกาส

9.4 ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการแข่งขันและเพิ่มรายได้

9.5 จัดหารายได้จากฐานความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทรัพยากรที่มีอยู่ของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลที่ให้มหาวิทยาลัยมี รายได้พึ่งตนเองได้

9.6 เน้นการบริการวิชาการเพื่อต่อยอด OTOP และ SMES และพัฒนาสถาน ประกอบการให้สามารถแข่งขันได้ใน ตลาดโลก เช่น การให้บริการตรวจสอบ มาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ชุมชน

มหาวิทยาลัยแห่งโลกอาชีพ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครได้ปรับยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ ของประเทศ เพื่อให้ก้าวต่อ ๆ ไปของมหาวิทยาลัยอยู่บนพื้นฐานที่มั่นคงและมีทิศทางที่ชัดเจน โดยมหาวิทยาลัยได้กำหนดยุทธศาสตร์ไว้ดังนี้

1. เป็นศูนย์กลางการศึกษาและศูนย์ความรู้(Hubs) ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ เข้มแข็ง
2. สร้างคนดี คนเก่งมีทักษะในงาน เพื่อพัฒนาให้เป็นทุนมนุษย์(Human Capital)ของ ประเทศ
3. เป็นศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตลอดจนเป็นศูนย์ถ่ายทอดความรู้ ด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แห่งการบูรณาการที่ได้มาตรฐาน เพื่อเพิ่มความสามารถในการ แข่งขันในเวทีโลก

คณะบริหารธุรกิจ

ประวัติคณะบริหารธุรกิจ

คณะบริหารธุรกิจ เป็นคณะวิชาหนึ่งภายใต้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 โดยจัดตั้งขึ้นตาม ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2549 ซึ่งเกิดจากการปรับปรุง พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย 5 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตเทเวศร์ วิทยาเขตโชติเวช วิทยาเขตพณิชยการพระนคร วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ และวิทยา เขตพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สังกัดคณะกรรมการการ อุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อตอบสนองนโยบายการปฏิรูปการศึกษา และนำพาประเทศ สู่อันดับแข่งขันกับนานาประเทศ เพื่อตอบสนอง การพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม เพื่อผลิตและ พัฒนากำลังคน โดยขยายฐานการให้บริการอุดมศึกษาให้มากขึ้น มุ่งให้การจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษามีความคล่องตัว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีวัตถุประสงค์ในการ ผลิตและพัฒนาากำลังคนระดับสูง ให้มีมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนา

เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดำเนินการศึกษาค้นคว้า วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ให้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการผลิตให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพื่อความสามารถ ในการพึ่งตนเอง และการแข่งขันในระดับนานาชาติ ให้บริการทางวิชาการแก่หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนในการให้คำปรึกษา แนะนำ การวิจัย และการพัฒนาการทดสอบ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม อนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมอันเป็นจารีตประเพณี รวมทั้งศิลปะ บริสุทธิ์และศิลปะประยุกต์ เพื่อให้เป็นศูนย์รวมของชุมชน

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตั้งอยู่ ณ ศูนย์พณิชยการพระนคร 86 ถนนพิจิตรโลก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300 ซึ่งเป็นวังเดิมของพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์(วังนางเลิ้ง) เป็นสถาบันที่มีประสบการณ์เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน ทางด้านบริหารธุรกิจ มีอายุยาวนานกว่า 100 ปี และได้สร้างบุคลากรที่มีชื่อเสียงจำนวนมากออกสู่วงการการศึกษาและวงการธุรกิจ

วิสัยทัศน์

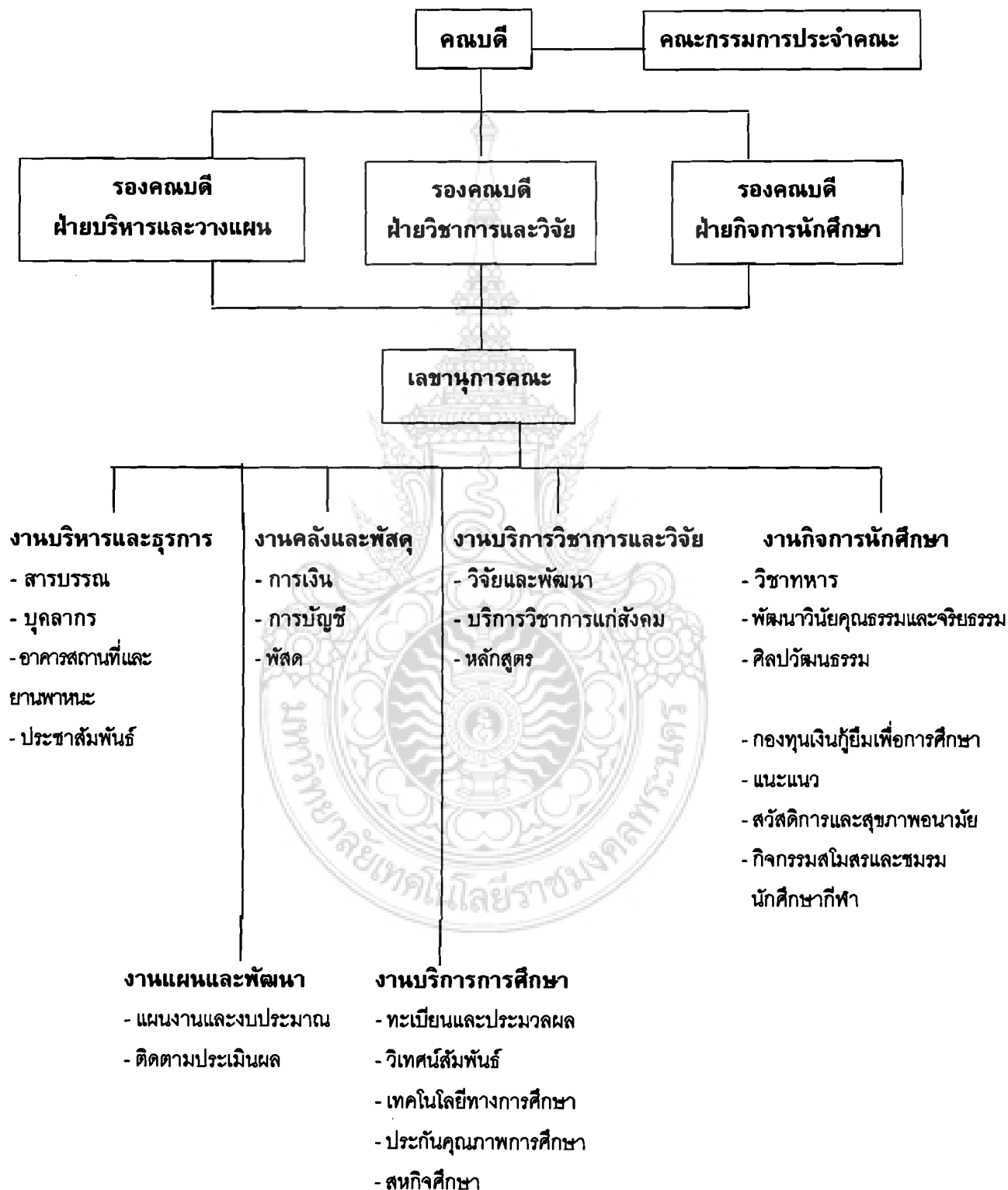
คณะบริหารธุรกิจ เป็นผู้นำด้านการจัดการศึกษาวิชาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพบุคลากรสู่มาตรฐานสากล บนพื้นฐานเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตของชาติโดยการยึดหลักธรรมาภิบาล และได้มีการปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ใหม่เพื่อให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง ดังนี้

ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและคุณธรรมบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสู่สากล

พันธกิจ

1. จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามุ่งเครือข่ายการศึกษา บนพื้นฐานเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ และพร้อมเข้าสู่อาชีพ
2. ดำเนินงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรมบนพื้นฐานเทคโนโลยี ถ่ายทอดสู่ชุมชนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ประเทศ
3. ให้บริการงานวิชาการ เชื่อมโยง สนับสนุนงานวิจัยตามมาตรฐานสากล
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอันดีในองค์กร ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง

แผนผังการบริหารคณะกรรมการธุรกิจ

การจัดการศึกษา

ปัจจุบันคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เปิดดำเนินการสอนใน 5 หลักสูตร ได้แก่

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง(ปวส.)เปิดดำเนินการสอนใน 3 สาขาวิชา ดังนี้
 - 1.1 สาขาวิชาการบัญชี
 - 1.2 สาขาวิชาการตลาด
 - 1.3 สาขาวิชาการเงิน
2. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (บช.บ.) เปิดดำเนินการสอนใน 5 สาขาวิชา ดังนี้
 - 2.1 สาขาวิชาการเงิน
 - แผนกการบริหารการเงิน
 - 2.2 สาขาวิชาการจัดการ
 - แผนกการจัดการทรัพยากรมนุษย์
 - แผนกการจัดการทั่วไป
 - 2.3 สาขาวิชาการตลาด
 - แผนกการบริหารการตลาด
 - แผนกการสื่อสารการตลาด
 - 2.4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ
 - 2.5 สาขาวิชาระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์
 - แผนกพัฒนาซอฟต์แวร์
 - แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
3. หลักสูตรบัญชีบัณฑิต(บช.บ.) เปิดดำเนินการสอนใน 1 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี
 - แผนกการบัญชีการเงิน
 - แผนกการบัญชีบริหาร
4. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต(บช.ม.) เปิดดำเนินการสอนใน 4 สาขาวิชา ดังนี้
 - 4.1 สาขาวิชาการเงิน
 - 4.2 สาขาวิชาการบัญชี
 - 4.3 สาขาวิชาการตลาด
 - 4.4 สาขาวิชาการจัดการ
5. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บช.บ.) นานาชาติ เปิดดำเนินการสอนใน 1 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมนึก ดีหะสิงห์ (2546:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียน พณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ โดยกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับปัญหาการเรียนการสอนของนิสิต ระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษาในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ด้านผู้เรียนและด้านผู้สอน โดยจำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ รายได้ และสถานภาพสมรส กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จำนวน 134 คน ผลการวิจัย พบว่า นิสิตที่มีเพศต่างกันมีระดับปัญหาการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ในด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยเพศหญิงมีปัญหาสูงกว่าเพศชาย นิสิตที่มีอายุต่างกัน มีระดับปัญหาการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ทั้งโดยรวมและด้านหลักสูตรและด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ส่วนด้านการเรียนการสอน และด้านผู้เรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีระดับปัญหาการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ในด้านหลักสูตร ส่วนนิสิตที่มีอาชีพและสถานภาพต่างกัน มีระดับปัญหาการเรียนการสอนแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ไสวรินทร์ มูลจันทร์หอม. (2546:บทคัดย่อ) ซึ่งทำการวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนของนักศึกษา โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ศูนย์เทคนิควิมลบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยศึกษาและเปรียบเทียบ ปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับ บุคลากรประจำการ ศูนย์เทคนิควิมลบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามเพศ โปรแกรมการบริหารธุรกิจ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 2 โปรแกรมการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาการบัญชี แขนงวิชาการตลาด และแขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 175 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาทางการเรียน และรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักศึกษาที่มีแขนงวิชาต่างกัน มีปัญหาทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 ในด้านผู้เรียน ด้านหลักสูตร ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษาที่มีอาชีพต่างกัน มีปัญหาทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในด้านการวัดผลและประเมินผล

ระวีวรรณ ศรีครามครันและคณะ(2548: 118 - 138) ได้ศึกษาความคิดเห็นของมหาบัณฑิตที่มีต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของมหาบัณฑิต ที่มีต่อการจัดการศึกษา ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม เพศ อายุ ระยะเวลาในการศึกษา สาขาวิชาที่เรียน และแผนการเรียน โดยทำการศึกษากับมหาบัณฑิต ที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2546 จำนวน 718 คน ผลการวิจัยพบว่า มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากส่วนกลาง ที่มีระยะเวลาในการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน ส่วนมหาบัณฑิต ที่มี เพศ อายุ สาขาวิชาที่เรียนและแผนการเรียน ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากส่วนภูมิภาค ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน ส่วนมหาบัณฑิตที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากโครงการพิเศษ ที่มีเพศและอายุ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน

สุปราณี นาคแก้ว (2549: 89) ได้ศึกษาสภาพความเป็นจริงและสภาพที่คาดหวังของนักศึกษาชั้นปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับสภาพความเป็นจริง และสภาพที่คาดหวังที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านหลักสูตร ด้านศักยภาพของอาจารย์ผู้สอน ด้านความพร้อมของผู้เรียน และด้านความพร้อมของสถาบัน จำแนกตาม เพศ อาชีพ ตำแหน่ง และสาขาวิชา ทำการศึกษากับนักศึกษาจำนวน 367 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริง ในการจัดการเรียนการสอน ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษามี เพศ อาชีพ ตำแหน่ง และสาขาวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงในการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่คาดหวัง นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงในการจัดการเรียนการสอน ทุกด้านอยู่ในระดับมาก และนักศึกษามี เพศ อาชีพ ตำแหน่ง และสาขาวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่คาดหวังในการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

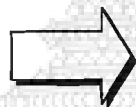
กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัยได้
ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ข้อมูลส่วนบุคคลได้แก่

1. เพศ
2. วุฒิการศึกษาเดิม
3. สาขาวิชา
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. ภาคที่ศึกษา

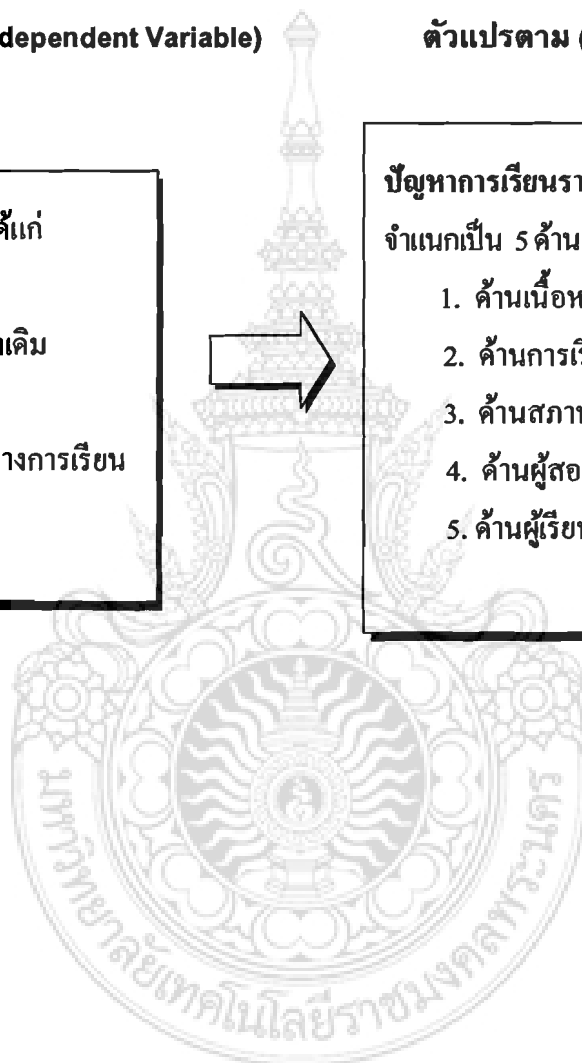

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีขั้นต้น

จำแนกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร
2. ด้านการเรียนการสอน
3. ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน
4. ด้านผู้สอน
5. ด้านผู้เรียน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน คือ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

กลุ่มประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 200 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 200 คน ปรากฏตัวอย่าง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ใช้ในการวิจัย

สาขาวิชา	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
การเงิน	32	32
การจัดการ	41	41
การตลาด	22	22
การบัญชี	57	57
สารสนเทศ	18	18
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	30	30
รวม	200	200

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชี ชั้นต้น 1 ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษา ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษาเดิม สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาคที่ศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยทำการแบ่งปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ด้านผู้สอน และด้านผู้เรียน

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามตามแนว ของลิเคิร์ต (Likert) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) เพื่อดำเนินการสร้างข้อคำถาม ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา ในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านเนื้อหาหลักสูตร จำนวน 16 ข้อ ด้านการเรียนการสอน จำนวน 16 ข้อ ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน จำนวน 16 ข้อ ด้านผู้สอน จำนวน 16 ข้อ และด้านผู้เรียน จำนวน 18 ข้อ

3. นำแบบสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษาจำนวน 82 ข้อ ไปตรวจหาคุณภาพเบื้องต้นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) ด้วยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวีรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำพา ชยสดมภ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญลักษณ์ ทิพยฤทธิ์ อาจารย์สนทยา เขมวีรัตน์ และอาจารย์เพ็ญพิมล ทุมประเสน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา จำนวนข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ เลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 เป็นต้นไป (ภาคผนวก ก) ได้จำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น 82 ข้อโดยมีรายละเอียดดังนี้ ด้านเนื้อหาหลักสูตร จำนวน 16 ข้อ ด้านการเรียนการสอน จำนวน 16 ข้อ ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน จำนวน 16 ข้อ ด้านผู้สอน จำนวน 16 ข้อ และด้านผู้เรียน จำนวน 18 ข้อ

4. กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา โดยมีการระบุคะแนนดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	หมายถึง มีปัญหามากที่สุด
4	หมายถึง มีปัญหามาก
3	หมายถึง มีปัญหาปานกลาง
2	หมายถึง มีปัญหาน้อย
1	หมายถึง มีปัญหาน้อยที่สุด

5. นำแบบสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา จำนวน 82 ข้อ ซึ่งได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพแล้ว ไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน นำแบบสอบถามที่ได้ มาตรวจสอบความสมบูรณ์ นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว มาทำการตรวจให้คะแนน และดำเนินการตรวจหาคุณภาพของแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าอำนาจจำแนกโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่าแบบสอบถาม ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.20 – 0.74 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามชุดนี้ (Reliability) โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970) พบว่า แบบสอบถาม ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค เท่ากับ 0.97 (ภาคผนวก ก)

6. นำแบบสอบถามที่มีคุณภาพแล้ว มาจัดทำเป็นชุดแบบสอบถาม ให้มีจำนวนพอเพียง กับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการคือ จำนวน 200 ชุด

7. กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ของแบบสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา โดยอาศัยเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ของ บุญชม ศรีสะอาด (บุญชม ศรีสะอาด, 2535) ซึ่งกำหนดไว้ ดังนี้

ช่วงคะแนน	การแปลความหมาย
4.51 – 5.00	หมายถึง มีปัญหามากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง มีปัญหามาก
2.51 – 3.50	หมายถึง มีปัญหาปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง มีปัญหาน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง มีปัญหาน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน คือ

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 200 ชุด แจกให้กับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ผู้วิจัยรอรับแบบสอบถามกลับคืนในช่วงเวลาที่กำหนด ได้แบบสอบถามกลับคืนมา และทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบว่า มีแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 200 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่ได้ระบุไว้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทั้งรายด้านและโดยรวม และเพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตาม เพศ วุฒิมัธยมศึกษาเดิม สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาคที่ศึกษา โดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS For Windows เพื่อคำนวณหาค่า จำนวน และร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean ; \bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation ; S.D.) ค่าที่ (t - test for independent sample) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าสถิติ ดังนี้

1. ค่าสถิติเพื่อการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2539)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สูตรค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ,2538)

$$r = \frac{n\sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[n\sum x^2 - (\sum x)^2][n\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
 x แทน คะแนนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
 y แทน คะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ
 n แทน จำนวนตัวอย่าง

1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ,2538)

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 N แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
 S^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

2. ค่าสถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด,2535)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ
 f แทน จำนวนข้อมูล
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean; \bar{X}) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544)

$$\bar{X} = \frac{\sum X_i}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X_i$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (S.D.) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. ค่าสถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t - test (t - test for independent sample) เมื่อทดสอบความแปรปรวนของประชากร กลุ่มที่ 1 (σ_1^2) และกลุ่มที่ 2 (σ_2^2) พบว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ ใช้ t - test (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left\{ \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \right\} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution

\bar{X}_1, \bar{X}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

ตามลำดับ

n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

ถ้าพบว่า $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$ ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left\{ \frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right\}^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t - distribution

\bar{X}_1, \bar{X}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

ตามลำดับ

n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ,2538)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F - distribution

MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3.3 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างสองกลุ่ม กรณีที่ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติทำการเปรียบเทียบพหุคูณ ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) (กัลยา วานิชย์บัญชา,2546)

$$LSD = t_{1-\frac{\alpha}{2}} \sqrt{MS_E \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)}$$

ถ้า $n_i = n_j$ จะทำให้ $LSD = t_{1-\frac{\alpha}{2}} \sqrt{\frac{2MS_E}{n_i}}$

เมื่อ MS_E แทน Mean Square Error

n_i, n_j แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่างแต่ละชุด

α แทน ระดับนัยสำคัญ

t แทน ค่าที่ได้จากตาราง t

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัย ได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวอย่าง
t	แทน	ค่าการแจกแจงที
F	แทน	ค่าการแจกแจงเอฟ
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
SS	แทน	ผลรวมของข้อมูลยกกำลังสอง
df	แทน	องศาแห่งความเป็นอิสระ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำผลการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เกี่ยวกับนักศึกษา ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษาเดิม สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาคที่ศึกษา

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาของนักศึกษา เกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระหว่างระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 จำแนกตามตัวแปร เพศ วุฒิการศึกษาเดิม สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาคที่ศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เกี่ยวกับ นักศึกษา ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษาเดิม สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาคที่ศึกษา ดัง แสดงผลใน ตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เกี่ยวกับนักศึกษา ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษาเดิม สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาคที่ศึกษา

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	64	32.00
	หญิง	136	68.00
	รวม	200	100.00
2. วุฒิการศึกษาเดิม	บริหารธุรกิจ	92	46.00
	สายสามัญ	108	54.00
	รวม	200	100.00
3. สาขาวิชา	การเงิน	32	16.00
	การจัดการ	41	20.50
	การตลาด	22	11.00
	การบัญชี	57	28.50
	สารสนเทศ	18	9.00
	ภาษาอังกฤษธุรกิจ	30	15.00
	รวม	200	100.00
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.00 – 3.00	96	48.00
	ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป	104	52.00
	รวม	200	100.00
5. ภาคที่ศึกษา	ภาคปกติ	164	82.00
	ภาคสมทบ	36	18.00
	รวม	200	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 68.00 วุฒิมัธยมศึกษาเดิมส่วนใหญ่เป็นนักศึกษายสายสามัญ จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00 สาขาวิชาส่วนใหญ่เป็นสาขาวิชาการบัญชี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 ภาคที่ศึกษาส่วนใหญ่ เป็นนักศึกษาภาคปกติ จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ดังแสดงผลใน ตารางที่ 3 – ตารางที่ 4

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	2.45	0.56	มีปัญหาน้อย
ด้านการเรียนการสอน	2.50	0.65	มีปัญหาน้อย
ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน	2.65	0.69	มีปัญหาปานกลาง
ด้านผู้สอน	2.26	0.68	มีปัญหาน้อย
ด้านผู้เรียน	2.25	0.66	มีปัญหาน้อย
โดยรวม	2.42	0.53	มีปัญหาน้อย

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับ การเรียนรายวิชาบัญชี ชั้นต้น 1 โดยรวม อยู่ในระดับมีปัญหาน้อย มีค่า $\bar{X} = 2.42$ S.D. = 0.53 โดยด้านที่มีระดับมีปัญหา มากที่สุด คือ ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีค่า $\bar{X} = 2.65$ S.D. = 0.69 รองลงมา คือ ด้านการเรียนการสอน มีค่า $\bar{X} = 2.50$ S.D. = 0.65 ด้านเนื้อหาหลักสูตร มีค่า $\bar{X} = 2.45$ S.D. = 0.56 ด้านผู้สอน มีค่า $\bar{X} = 2.26$ S.D. = 0.68 และ ด้านผู้เรียน มีค่า $\bar{X} = 2.25$ S.D. = 0.66

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 จำแนกเป็นรายข้อในแต่ละด้าน

ปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านเนื้อหาหลักสูตร			
1. เนื้อหาวิชามากเกินไปไม่เหมาะสมกับเวลา	2.52	1.05	มีปัญหาน้อย
2. มีเวลาในการฝึกปฏิบัติน้อยทำให้ขาดทักษะ	2.65	1.16	มีปัญหปานกลาง
3. เนื้อหาวิชาไม่ทันสมัย ทำให้ไม่เห็นถึงการนำไปใช้ประโยชน์	2.38	0.85	มีปัญหาน้อย
4. การจัดเรียงเนื้อหาวิชาขาดความต่อเนื่องทำให้สับสน	2.77	1.03	มีปัญหปานกลาง
5. แบบฝึกหัดมากเกินไปจนเกิดความเบื่อหน่าย	2.26	0.98	มีปัญหาน้อย
6. เนื้อหาวิชาไม่น่าสนใจ ไม่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจได้	2.44	1.02	มีปัญหาน้อย
7. เนื้อหาไม่เพียงพอในการที่จะนำไปใช้ในการศึกษาต่อ	2.24	0.96	มีปัญหาน้อย
8. ไม่มีการยกตัวอย่างกรณีศึกษาที่ทันสมัย	2.54	1.02	มีปัญหปานกลาง
9. เนื้อหาวิชายากเกินไป	2.57	0.82	มีปัญหปานกลาง
10. เนื้อหาวิชาไม่สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้	2.22	0.94	มีปัญหาน้อย
11. เนื้อหาวิชาไม่เพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติงานได้	2.38	0.81	มีปัญหาน้อย
12. เวลาเรียนที่กำหนดต่อสัปดาห์มากเกินไป	2.16	0.96	มีปัญหาน้อย
13. การจัดเรียงเนื้อหาไม่เป็นไปตามลำดับความยากง่าย	2.64	1.05	มีปัญหปานกลาง
14. เนื้อหาวิชาไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกการคิดวิเคราะห์	2.48	0.96	มีปัญหาน้อย
15. การกำหนดจุดมุ่งหมายรายวิชาไม่ชัดเจน	2.50	0.96	มีปัญหาน้อย
16. ช่วงเวลาเรียนแต่ละครั้งต่อเนื่องกันนานเกินไป	2.38	0.98	มีปัญหาน้อย
ด้านการเรียนการสอน			
1. ขาดสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย	2.54	1.12	มีปัญหปานกลาง
2. สื่อการเรียนการสอนมีจำนวนจำกัด	2.62	1.03	มีปัญหปานกลาง
3. สื่อการเรียนการสอนมีสภาพไม่พร้อมใช้งาน	2.42	0.97	มีปัญหาน้อย
4. วิธีสอนของอาจารย์ไม่เหมาะสมกับเนื้อหา	2.46	1.16	มีปัญหาน้อย
5. ไม่มีการเชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขามารายร่วม	2.65	1.02	มีปัญหปานกลาง
6. อาจารย์ให้คะแนนไม่ยุติธรรม	2.15	1.02	มีปัญหาน้อย
7. จำนวนข้อสอบมากเกินไปไม่เหมาะสมกับระยะเวลาที่ใช้สอบ	2.60	1.09	มีปัญหปานกลาง
8. คำสั่ง คำถามในข้อสอบขาดความชัดเจน	2.33	0.97	มีปัญหาน้อย
9. ข้อสอบไม่ตรงตามเนื้อหาวิชาที่เรียน	2.26	0.96	มีปัญหาน้อย
10. งานที่มอบหมายมากจนน่าเบื่อ	2.45	1.00	มีปัญหาน้อย
11. ขาดการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.59	1.05	มีปัญหปานกลาง
12. ตรวจสอบและแจ้งผลการสอบช้าเกินไป	2.58	1.16	มีปัญหปานกลาง
13. ขาดการตรวจทานการให้เกรดทำให้การให้เกรดผิดพลาด	2.31	1.01	มีปัญหาน้อย
14. ข้อสอบยากเกินไป	2.71	1.01	มีปัญหปานกลาง

ตารางที่ 4 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน
รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 จำแนกเป็นรายข้อในแต่ละด้าน

ปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านการเรียนการสอน (ต่อ)			
15. กำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลสูงเกินไป	2.60	0.90	มีปัญหปานกลาง
16. ไม่มีการเฉลยแบบฝึกหัด ทำให้ไม่ทราบข้อบกพร่อง	2.79	1.16	มีปัญหปานกลาง
ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน			
1. บรรยากาศห้องเรียนโดยรวมไม่เหมาะสม	2.17	0.84	มีปัญหาน้อย
2. ขนาดของห้องเรียนเล็กเกินไปทำให้อึดอัด	2.14	0.84	มีปัญหาน้อย
3. ห้องเรียนมีแสงสว่างไม่ทั่วถึง	2.15	0.88	มีปัญหาน้อย
4. ห้องเรียนมีระดับอุณหภูมิไม่เหมาะสม	2.19	0.88	มีปัญหาน้อย
5. ไม่มีเครื่องโสตทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัยประจำห้องเรียน	2.31	0.93	มีปัญหาน้อย
6. ห้องเรียนมีเสียงดังรบกวน	2.43	1.06	มีปัญหาน้อย
7. ห้องน้ำมีจำนวนน้อยเกินไป	3.00	1.31	มีปัญหปานกลาง
8. ห้องน้ำมีสภาพไม่เหมาะแก่การใช้งาน	2.97	1.24	มีปัญหปานกลาง
9. ห้องน้ำขาดการดูแลให้สะอาดอยู่เสมอ	2.96	1.24	มีปัญหปานกลาง
10. ห้องสมุดมีตำราเกี่ยวกับการบัญชีไม่เพียงพอ	2.82	1.19	มีปัญหปานกลาง
11. สถานที่พักผ่อนไม่เอื้ออำนวยต่อการทบทวนบทเรียน	3.06	1.18	มีปัญหปานกลาง
12. ห้องสมุดมีพื้นที่คับแคบไม่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา	2.77	1.05	มีปัญหปานกลาง
13. ห้องอาหารมีจำนวนไม่พอเพียง	3.00	1.12	มีปัญหปานกลาง
14. ห้องอาหารมีอาหารให้เลือกน้อย ไม่หลากหลาย	2.80	1.16	มีปัญหปานกลาง
15. บรรยากาศโดยรวมของห้องอาหารไม่เหมาะสม	2.84	1.16	มีปัญหปานกลาง
16. จุดบริการน้ำดื่มมีจำนวนไม่พอเพียง	2.84	1.19	มีปัญหปานกลาง
ด้านผู้สอน			
1. ผู้สอนไม่แจ้งจุดประสงค์การเรียนก่อนการเรียนการสอน	2.22	1.02	มีปัญหาน้อย
2. ผู้สอนเข้มงวดมากเกินไปทำให้ผู้เรียนไม่กล้าซักถาม	2.09	0.91	มีปัญหาน้อย
3. ผู้สอนขาดการเตรียมการสอนทำให้การสอนไม่ต่อเนื่อง	2.17	1.05	มีปัญหาน้อย
4. ผู้สอนไม่สามารถอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจได้	2.51	1.06	มีปัญหปานกลาง
5. ผู้สอนไม่มีเวลาให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย	2.39	1.02	มีปัญหาน้อย
6. ผู้สอนขาดทักษะและประสบการณ์ในการสอน	2.35	1.22	มีปัญหาน้อย
7. ผู้สอนขาดความรับผิดชอบเข้าสอนไม่ตรงเวลา	2.28	0.94	มีปัญหาน้อย
8. ผู้สอนบรรยายเร็วเกินไปทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน	2.89	1.07	มีปัญหปานกลาง
9. ผู้สอนขาดการยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียน	2.25	0.98	มีปัญหาน้อย

ตารางที่ 4 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน
รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 จำแนกเป็นรายข้อในแต่ละด้าน

ปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านผู้สอน(ต่อ)			
10. ผู้สอนมีการใช้ภาษาที่ทำให้เข้าใจได้ยาก	2.59	1.02	มีปัญหปานกลาง
11. ผู้สอนขาดความมั่นคงทางอารมณ์	2.19	0.96	มีปัญหาน้อย
12. ผู้สอนทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนน่าเบื่อหน่าย	2.44	1.02	มีปัญหาน้อย
13. ผู้สอนให้ความสนใจผู้เรียนเป็นบางคนทำให้ดูแลชั้นเรียนได้ไม่ทั่วถึง	2.34	1.03	มีปัญหาน้อย
14. ผู้สอนแต่งกายไม่เหมาะสมกับความเป็นอาจารย์	1.76	1.06	มีปัญหาน้อย
15. ผู้สอนมีอารมณ์แปรปรวน	1.89	1.00	มีปัญหาน้อย
16. ผู้สอนขาดมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	1.87	0.96	มีปัญหาน้อย
ด้านผู้เรียน			
1. ผู้เรียนขาดพื้นฐานทางการบัญชี	2.78	1.21	มีปัญหปานกลาง
2. ผู้เรียนอายุไม่กล้าซักถามข้อสงสัยจากผู้สอน	2.58	1.01	มีปัญหปานกลาง
3. ผู้เรียนขาดการศึกษาเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน	2.63	1.03	มีปัญหปานกลาง
4. ผู้เรียนขาดความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้น	2.02	0.95	มีปัญหาน้อย
5. ผู้เรียนขาดการทบทวนบทเรียน	2.56	0.96	มีปัญหปานกลาง
6. ผู้เรียนรู้สึกว่ารวิชาบัญชียากเกินกว่าที่จะทำความเข้าใจ	2.54	1.10	มีปัญหปานกลาง
7. ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	2.29	0.97	มีปัญหาน้อย
8. ผู้เรียนหลับในขณะเรียนเพราะอ่อนเพลียจากการทำงาน	2.17	0.97	มีปัญหาน้อย
9. ผู้เรียนขาดความพร้อมในการเรียน เช่น ไม่มีหนังสือ	1.98	0.93	มีปัญหาน้อย
10. ผู้เรียนขาดสมาธิในการเรียนทำให้การเรียนไม่ต่อเนื่อง	2.35	0.97	มีปัญหาน้อย
11. ผู้เรียนไม่พยายามทำแบบฝึกหัดด้วยตนเองจึงไม่เข้าใจ	2.35	0.99	มีปัญหาน้อย
12. ผู้เรียนขาดเรียนบ่อยเพราะหน้าที่การงาน	1.83	0.90	มีปัญหาน้อย
13. ผู้เรียนไม่ชอบผู้สอนจึงไม่สนใจการเรียน	1.86	0.96	มีปัญหาน้อย
14. ผู้เรียน ขาดเรียนบ่อยทำให้การเรียนไม่ต่อเนื่อง	1.84	1.04	มีปัญหาน้อย
15. ผู้เรียนจำเป็นต้องลอกแบบฝึกหัดเพื่อให้มีงานส่งพร้อมเพื่อน	2.50	1.13	มีปัญหาน้อย
16. ผู้เรียนไม่มีเวลาทำแบบฝึกหัดเพราะต้องทำงานหารายได้	2.10	1.13	มีปัญหาน้อย
17. ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของวิชาบัญชี	1.86	0.86	มีปัญหาน้อย
18. ผู้เรียนขาดการวางแผนทางการเรียน	2.33	1.16	มีปัญหาน้อย

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชา บัญชีชั้นต้น 1 จำแนกเป็นรายข้อในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านเนื้อหาหลักสูตร ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ การจัดเรียงเนื้อหาวิชาขาดความต่อเนื่อง ทำให้สับสน มีค่า $\bar{X} = 2.77$ S.D. = 1.03 รองลงมา คือ มีเวลาในการฝึกปฏิบัติน้อย ทำให้ขาดทักษะ มีค่า $\bar{X} = 2.65$ S.D. = 1.16 และ การจัดเรียงเนื้อหาไม่เป็นไปตามลำดับความยากง่าย มีค่า $\bar{X} = 2.64$ S.D. = 1.05

ด้านการเรียนการสอน ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ไม่มีการเฉลยแบบฝึกหัด ทำให้ไม่ทราบข้อบกพร่อง มีค่า $\bar{X} = 2.79$ S.D. = 1.16 รองลงมา คือ ข้อสอบยากเกินไป มีค่า $\bar{X} = 2.71$ S.D. = 1.01 และไม่มีการเชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขามาบรรยายร่วม มีค่า $\bar{X} = 2.65$ S.D. = 1.02

ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ สถานที่พักผ่อนไม่เอื้ออำนวยต่อการทบทวนบทเรียน มีค่า $\bar{X} = 3.06$ S.D. = 1.18 รองลงมา คือ ห้องอาหารมีจำนวนไม่พอ เพียง มีค่า $\bar{X} = 3.00$ S.D. = 1.12 และห้องน้ำมีจำนวนน้อยเกินไป มีค่า $\bar{X} = 3.00$ S.D. = 1.31

ด้านผู้สอน ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ผู้สอนบรรยายเร็วเกินไปทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน มีค่า $\bar{X} = 2.89$ S.D. = 1.07 รองลงมา คือ ผู้สอนมีการใช้ภาษาที่ทำให้เข้าใจได้ยาก มีค่า $\bar{X} = 2.59$ S.D. = 1.02 และผู้สอนไม่สามารถอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจได้ มีค่า $\bar{X} = 2.51$ S.D. = 1.06

ด้านผู้เรียน ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ผู้เรียนขาดพื้นฐานทางการบัญชี มีค่า $\bar{X} = 2.78$ S.D. = 1.21 รองลงมา คือ ผู้เรียนขาดการศึกษาเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน มีค่า $\bar{X} = 2.63$ S.D. = 1.03 และผู้เรียนอายุไม่กล้าซักถามข้อสงสัยจากผู้สอน มีค่า $\bar{X} = 2.58$ S.D. = 1.01

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระหว่างระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 จำแนกตามตัวแปร เพศ วุฒิการศึกษาเดิม สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาคที่ศึกษา ดังแสดงผลใน ตารางที่ 5 – ตารางที่ 14

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 จำแนกตามตัวแปรเพศ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชา บัญชีชั้นต้น 1	เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	ชาย	64	2.63	0.58	3.335*
	หญิง	136	2.36	0.53	
ด้านการเรียนการสอน	ชาย	64	2.59	0.63	1.367
	หญิง	136	2.46	0.66	
ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน	ชาย	64	2.51	0.63	-2.061*
	หญิง	136	2.72	0.71	
ด้านผู้สอน	ชาย	64	2.30	0.67	0.450
	หญิง	136	2.25	0.68	
ด้านผู้เรียน	ชาย	64	2.38	0.73	1.831
	หญิง	136	2.19	0.62	
โดยรวม	ชาย	64	2.48	0.53	1.131
	หญิง	136	2.39	0.52	

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม จำแนกตามตัวแปรเพศ ด้วยค่า t - Independent พบว่านักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ในแต่ละด้านพบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาชายมีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 สูงกว่านักศึกษาหญิง และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาชายมีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ต่ำกว่านักศึกษาหญิง ส่วนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ด้านการเรียนการสอน ด้านผู้สอน และด้านผู้เรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 จำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษาเดิม เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1	วุฒิการศึกษาเดิม	n	\bar{X}	S.D.	t
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	บริหารธุรกิจ	92	2.39	0.60	-1.253
	สายสามัญ	108	2.49	0.53	
ด้านการเรียนการสอน	บริหารธุรกิจ	92	2.50	0.75	-.147
	สายสามัญ	108	2.51	0.56	
ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน	บริหารธุรกิจ	92	2.61	0.69	-.806
	สายสามัญ	108	2.69	0.69	
ด้านผู้สอน	บริหารธุรกิจ	92	2.25	0.71	-.315
	สายสามัญ	108	2.28	0.66	
ด้านผู้เรียน	บริหารธุรกิจ	92	2.14	0.73	-2.228
	สายสามัญ	108	2.35	0.59	
โดยรวม	บริหารธุรกิจ	92	2.37	0.57	-1.187
	สายสามัญ	108	2.46	0.48	

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม จำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษาเดิม ด้วยค่า t - Independent พบว่า นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมบริหารธุรกิจและวุฒิการศึกษาเดิมสายสามัญ มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมบริหารธุรกิจมีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชี ชั้นต้น 1 ต่ำกว่านักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมสายสามัญ ส่วนด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน และด้านผู้สอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1
จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	n	\bar{X}	S.D.	t
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	2.00 - 3.00	96	2.46	0.55	0.25
	ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป	104	2.44	0.58	
ด้านการเรียนการสอน	2.00 - 3.00	96	2.51	0.60	0.10
	ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป	104	2.50	0.70	
ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน	2.00 - 3.00	96	2.69	0.73	0.75
	ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป	104	2.62	0.65	
ด้านผู้สอน	2.00 - 3.00	96	2.28	0.66	0.22
	ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป	104	2.25	0.70	
ด้านผู้เรียน	2.00 - 3.00	96	2.38	0.62	2.67*
	ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป	104	2.14	0.68	
โดยรวม	2.00 - 3.00	96	2.46	0.53	1.05
	ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป	104	2.38	0.52	

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยค่า t - Independent พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 - 3.00 และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ในแต่ละด้านพบว่า ด้านผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 - 3.00 มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชี ชั้นต้น 1 สูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ส่วนด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน และด้านผู้สอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 จำแนกตามตัวแปรภาคที่ศึกษา เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1	ภาคที่ศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	t
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	ภาคปกติ	164	2.45	0.60	0.11
	ภาคสมทบ	36	2.44	0.35	
ด้านการเรียนการสอน	ภาคปกติ	164	2.43	0.63	-3.23*
	ภาคสมทบ	36	2.81	0.69	
ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน	ภาคปกติ	164	2.60	0.70	-2.14*
	ภาคสมทบ	36	2.88	0.62	
ด้านผู้สอน	ภาคปกติ	164	2.20	0.70	-3.63*
	ภาคสมทบ	36	2.55	0.47	
ด้านผู้เรียน	ภาคปกติ	164	2.23	0.69	-1.14
	ภาคสมทบ	36	2.35	0.49	
โดยรวม	ภาคปกติ	164	2.38	0.55	-3.05*
	ภาคสมทบ	36	2.60	0.34	

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม จำแนกตามตัวแปรภาคที่ศึกษาด้วยค่า t - Independent พบว่า นักศึกษาที่เรียนภาคปกติและนักศึกษาที่เรียนภาคสมทบ มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาที่เรียนภาคปกติ มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชี ชั้นต้น 1 ต่ำกว่านักศึกษาที่เรียนภาคสมทบ และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน และด้านผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาที่เรียนภาคปกติ มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชี ชั้นต้น 1 ต่ำกว่านักศึกษาที่เรียนภาคสมทบ ส่วนด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านผู้เรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1
จำแนกตามตัวแปรสาขาวิชา เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	5	5.27	1.05	3.53
	ภายในกลุ่ม	194	57.82	0.30	
	รวม	199	63.08		
ด้านการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	5	12.01	2.40	6.38
	ภายในกลุ่ม	194	73.02	0.38	
	รวม	199	85.03		
ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	5	19.46	3.89	10.00
	ภายในกลุ่ม	194	75.53	0.39	
	รวม	199	94.99		
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	5	15.46	3.09	7.89
	ภายในกลุ่ม	194	75.96	0.39	
	รวม	199	91.42		
ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	5	4.03	0.81	1.89
	ภายในกลุ่ม	194	82.84	0.43	
	รวม	199	86.86		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5	7.16	1.43	5.80
	ภายในกลุ่ม	194	47.86	0.25	
	รวม	199	55.01		

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม จำแนกตามตัวแปรสาขาวิชา ด้วยค่า F - test พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 จำแนกตามตัวแปรสาขาวิชา ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน และด้านผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนด้านผู้เรียนแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน และด้านผู้สอน ของนักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) ปรากฏผลดัง ตารางที่ 10 – ตารางที่ 14

ตารางที่ 10 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา (\bar{X})	การเงิน (2.42)	การจัดการ (2.16)	การตลาด (2.75)	การบัญชี (2.46)	สารสนเทศ (2.69)	ภาษาอังกฤษธุรกิจ (2.29)
การเงิน (2.42)	-	0.26	0.34	0.05	0.28	0.13
การจัดการ (2.16)		-	0.59	0.30	0.53	0.13
การตลาด (2.75)			-	0.29	0.06	0.46
การบัญชี (2.46)				-	0.23	0.17
สารสนเทศ (2.69)					-	0.40
ภาษาอังกฤษธุรกิจ (2.29)						-

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาของ นักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม ของนักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) พบว่า นักศึกษาสาขาวิชา การตลาด มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม แตกต่าง กับนักศึกษาสาขาวิชาการเงิน การจัดการ การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหา เกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการเงิน การจัดการ การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ

นักศึกษาสาขาวิชาสารสนเทศ มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชา บัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการเงิน การจัดการ และภาษาอังกฤษ ธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาสารสนเทศ มี คะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม สูงกว่านักศึกษา สาขาวิชาการเงิน การจัดการ และภาษาอังกฤษธุรกิจ

นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชา บัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการ เรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ

นักศึกษาสาขาวิชาการเงิน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชี ชั้นต้น 1 โดยรวม แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ นัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการเงิน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ

ตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา (\bar{X})	การเงิน (2.42)	การจัดการ (2.19)	การตลาด (2.56)	การบัญชี (2.60)	สารสนเทศ (2.65)	ภาษาอังกฤษธุรกิจ (2.34)
การเงิน (2.42)	-	0.22	0.14	0.18	0.23	0.08
การจัดการ (2.19)		-	0.36	0.40	0.45	0.14
การตลาด (2.56)			-	0.04	0.09	0.22
การบัญชี (2.60)				-	0.05	0.26
สารสนเทศ (2.65)					-	0.08
ภาษาอังกฤษธุรกิจ (2.34)						-

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการ เรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร ของนักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน เป็นราย กลุ่มด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาสารสนเทศ มี คะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่าง กับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดย นักศึกษาสาขาวิชาสารสนเทศ มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ

นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชา บัญชีชั้นต้น 1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ และภาษาอังกฤษ ธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มี คะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร สูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการเงิน การจัดการ และสารสนเทศ

นักศึกษาสาขาวิชาการตลาด มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชา บัญชีชั้นต้น 1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหา เกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการ จัดการ

ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านการเรียนการสอน จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา (\bar{X})	การเงิน (2.40)	การจัดการ (2.24)	การตลาด (2.69)	การบัญชี (2.62)	สารสนเทศ (3.06)	ภาษาอังกฤษธุรกิจ (2.27)
การเงิน (2.40)	-	0.16	0.29	0.22	0.66	0.13
การจัดการ (2.24)		-	0.45	0.38	0.82	0.03
การตลาด (2.69)			-	0.07	0.37	0.42
การบัญชี (2.62)				-	0.44	0.35
สารสนเทศ (3.06)					-	0.79
ภาษาอังกฤษธุรกิจ (2.27)						-

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน เป็น รายคู่ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) พบว่า นักศึกษาสาขาวิชา สารสนเทศ มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านการเรียน การสอน แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการเงิน การจัดการ การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาสารสนเทศ มีคะแนน เฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านการเรียนการสอน สูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการเงิน การจัดการ การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ

นักศึกษาสาขาวิชาการตลาด มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชา บัญชีชั้นต้น 1 ด้านการเรียนการสอน แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการและ ภาษาอังกฤษธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชา การตลาด มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านการเรียนการ สอน สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ และภาษาอังกฤษธุรกิจ

นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชา บัญชีชั้นต้น 1 ด้านการเรียนการสอน แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ และ ภาษาอังกฤษธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านการเรียนการสอน สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการเงิน การจัดการ และสารสนเทศ

ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา (\bar{X})	การเงิน (2.99)	การจัดการ (2.27)	การตลาด (3.24)	การบัญชี (2.64)	สารสนเทศ (2.71)	ภาษาอังกฤษธุรกิจ (2.38)
การเงิน (2.99)	-	0.72	0.25	0.35	0.28	0.61
การจัดการ (2.27)		-	0.97	0.37	0.44	0.11
การตลาด (3.24)			-	0.60	0.53	0.86
การบัญชี (2.64)				-	0.07	0.27
สารสนเทศ (2.71)					-	0.33
ภาษาอังกฤษธุรกิจ (2.38)						-

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ของนักศึกษาที่มีสาขาวิชา ต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) พบว่า นักศึกษา สาขาวิชาการตลาด มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้าน สภาพแวดล้อมทางการเรียน แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ การบัญชี สารสนเทศ และภาษาอังกฤษธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษา สาขาวิชาการตลาด มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้าน สภาพแวดล้อมทางการเรียน สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ การบัญชี สารสนเทศ และ ภาษาอังกฤษธุรกิจ

นักศึกษาสาขาวิชาการเงินมีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชี ชั้นต้น 1 ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษา สาขาวิชาการตลาด มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้าน สภาพแวดล้อมทางการเรียน สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ การบัญชี และภาษาอังกฤษ ธุรกิจ

นักศึกษาสาขาวิชาสารสนเทศ มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชา บัญชีชั้นต้น 1 ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาสารสนเทศ มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน สูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ

นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชา บัญชีชั้นต้น 1 ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน สูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ

ตารางที่ 14 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD) ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านผู้สอน จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา (\bar{X})	การเงิน (2.17)	การจัดการ (1.89)	การตลาด (2.73)	การบัญชี (2.35)	สารสนเทศ (2.71)	ภาษาอังกฤษธุรกิจ (2.11)
การเงิน (2.17)	-	0.28	0.56	0.18	0.54	0.06
การจัดการ (1.89)		-	0.84	0.46	0.82	0.22
การตลาด (2.73)			-	0.38	0.02	0.62
การบัญชี (2.35)				-	0.36	0.24
สารสนเทศ (2.71)					-	0.60
ภาษาอังกฤษธุรกิจ (2.11)						-

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านผู้สอน ของนักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการตลาด มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านผู้สอน แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการเงิน การจัดการ การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านผู้สอน สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการเงิน การจัดการ การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ

นักศึกษาสาขาวิชาสารสนเทศ มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชา บัญชีชั้นต้น 1 ด้านผู้สอน แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการเงิน การจัดการ การบัญชี และ ภาษาอังกฤษธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชา สารสนเทศ มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านผู้สอน สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการเงิน การจัดการ การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ

นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชา บัญชีชั้นต้น 1 ด้านผู้สอน แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับ การเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านผู้สอน สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทั้งรายด้านและโดยรวม
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษาเดิม สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาคที่ศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 200 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ วุฒิการศึกษาเดิม สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาคที่ศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วน

ประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนว ของลิเคิร์ต (Likert) แบ่งระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 เป็น 5 ระดับ คือ มีปัญหามากที่สุด มีปัญหามาก มีปัญหาปานกลาง มีปัญหาน้อย และมีปัญหาน้อยที่สุด โดยจำแนกปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา ออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ด้านผู้สอน และด้านผู้เรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 200 ชุด แจกให้กับ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยรอรับแบบสอบถาม กลับคืนในช่วงเวลาที่กำหนด ได้แบบสอบถามกลับคืนมาและทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของ แบบสอบถาม พบว่ามีแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 200 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด ดังนี้

1. วิเคราะห์คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษาเดิม สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาคที่ศึกษา โดยใช้ค่าจำนวนและร้อยละ
2. วิเคราะห์ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ของ นักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวม รายด้านและรายข้อ ได้แก่ ด้าน เนื้อหาหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ด้านผู้สอน และด้าน ผู้เรียน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคุณลักษณะของนักศึกษา ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษาเดิม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาคที่ศึกษาโดยใช้ค่าสถิติค่าที (t - test for independent sample) ส่วนสาขาวิชา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ผู้วิจัยจะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เกี่ยวกับนักศึกษา ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษาเดิม สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาคที่ศึกษา นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง จำนวน 136 คน วุฒิการศึกษาเดิมส่วนใหญ่ เป็นนักศึกษาสายสามัญ จำนวน 108 คน สาขาวิชาส่วนใหญ่เป็นสาขาวิชาการบัญชี จำนวน 57 คน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป จำนวน 104 คน ภาคที่ศึกษาส่วนใหญ่ เป็นนักศึกษาภาคปกติ จำนวน 164 คน

2. ผลการศึกษาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 พบว่า ระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม อยู่ในระดับมีปัญหาน้อย คือมีค่าเฉลี่ย 2.42 โดยด้านที่มีระดับมีปัญหา มากที่สุด คือ ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีค่าเฉลี่ย 2.65 รองลงมา คือ ด้านการเรียนการสอน คือมีค่าเฉลี่ย 2.50 ด้านเนื้อหาหลักสูตร คือมีค่าเฉลี่ย 2.45 ด้านผู้สอน คือมีค่าเฉลี่ย 2.26 และ ด้านผู้เรียน คือมีค่าเฉลี่ย 2.25

3. ผลการเปรียบเทียบระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคุณลักษณะของนักศึกษา ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษาเดิม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาคที่ศึกษา พบว่า

3.1 นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 แตกต่างกัน โดยด้านเนื้อหาหลักสูตรนักศึกษาชายมีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 สูงกว่านักศึกษาหญิง และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน นักศึกษาชายมีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ต่ำกว่านักศึกษาหญิง

3.2 นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมบริหารธุรกิจและวุฒิการศึกษาเดิมสายสามัญ มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน นักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 แตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมบริหารธุรกิจมีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชี ชั้นต้น 1 ต่ำกว่านักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมสายสามัญ

3.3 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 - 3.00 และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 แตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 - 3.00 มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 สูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป

3.4 นักศึกษาที่เรียนภาคปกติและนักศึกษาที่เรียนภาคสมทบ มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 แตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่เรียนภาคปกติ

นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านการเรียนการสอน สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการเงิน การจัดการ และ สารสนเทศ

ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน นักศึกษาสาขาวิชาการตลาด มีคะแนนเฉลี่ยระดับ ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน สูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ การบัญชี สารสนเทศ และภาษาอังกฤษธุรกิจ

นักศึกษาสาขาวิชาการตลาด มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ

นักศึกษาสาขาวิชาสารสนเทศ มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ

นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ

ด้านผู้สอน นักศึกษาสาขาวิชาการตลาด มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านผู้สอน สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการเงิน การจัดการ การบัญชี และ ภาษาอังกฤษธุรกิจ

นักศึกษาสาขาวิชาสารสนเทศ มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านผู้สอน สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการเงิน การจัดการ การบัญชี และ ภาษาอังกฤษธุรกิจ

นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ด้านผู้สอน สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ

อภิปรายผล

จากการศึกษาผู้วิจัยได้พบประเด็นที่ควรค่าแก่การอภิปราย ดังนี้

1. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 แตกต่างกัน” ด้วยค่า t - test for independent sample จาก ตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียน รายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณา เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่านักศึกษาที่มี เพศต่างกัน มีระดับปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้าน

สภาพแวดล้อมทางการเรียน แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของระวีวรรณ ศรีคราม ครันและคณะ.(2546: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความคิดเห็นของมหาบัณฑิตที่มีต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการวิจัยพบว่า มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากส่วนกลางที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยังสอดคล้องกับ สมนึก ดีหะสิงห์ที่ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่มีเพศต่างกันมีระดับปัญหาการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01

2. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมต่างกัน มีระดับปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 แตกต่างกัน” ด้วยค่า t - test for independent sample จากตารางที่ 6 พบว่า นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมบริหารธุรกิจและวุฒิการศึกษาเดิมสายสามัญ มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่านักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมต่างกัน มีระดับปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ด้านผู้เรียน แตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมบริหารธุรกิจมีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชี ชั้นต้น 1 ต่ำกว่านักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมสายสามัญ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้บริหารธุรกิจ มีความรู้ทางด้านธุรกิจอยู่แล้วจึงมีปัญหากับการเรียนรายวิชาบัญชี ชั้นต้น 1 ต่ำกว่านักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมสายสามัญ

3. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีระดับปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 แตกต่างกัน” ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) ดังตารางที่ 9 พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีระดับปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน และด้านผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่านักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีระดับปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน และด้านผู้สอน แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของระวีวรรณ ศรีครามครันและคณะ.(2546: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความคิดเห็นของมหาบัณฑิตที่มีต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการวิจัยพบว่า มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากส่วนกลางที่มีสาขาวิชาที่เรียนและแผนการเรียน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ

การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และไสวรินทร์ มูลจันทร์หอม. (2546:บทคัดย่อ) ซึ่งทำการวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนของนักศึกษา โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ศูนย์เทคนิควิทยาลัยบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีแขนงวิชาต่างกัน มีปัญหาทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 ในด้านผู้เรียน ด้านหลักสูตร ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก

4. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีระดับปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 แตกต่างกัน” ด้วยค่า t - test for independent sample จากตารางที่ 6 พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 - 3.00 และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีระดับปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ด้านผู้เรียน แตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 - 3.00 มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชี ชั้นต้น 1 สูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมีความสามารถทางการเรียนต่ำด้วย จึงย่อมมีปัญหาการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

5. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า “นักศึกษาที่มีภาคที่ศึกษาต่างกัน มีระดับปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 แตกต่างกัน” ด้วยค่า t - test for independent sample จากตารางที่ 8 พบว่า นักศึกษาที่เรียนภาคปกติและนักศึกษาที่เรียนภาคสมทบ มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน และด้านผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักศึกษาที่มีภาคที่ศึกษาต่างกัน มีระดับปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 โดยรวม ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน และด้านผู้สอน แตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่เรียนภาคปกติ มีคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาบัญชี ชั้นต้น 1 ต่ำกว่านักศึกษาที่เรียนภาคสมทบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่เรียนภาคสมทบต้องทำงานในเวลาปกติจึงทำให้มีเวลาใน

การทบทวนบทเรียนน้อยกว่านักศึกษาภาคปกติ จึงทำให้มีปัญหากับการเรียนรายวิชาบัญชี
 ชั้นต้น 1 สูงกว่านักศึกษาภาคปกติ

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยสรุปข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

เนื่องจากนักศึกษามีปัญหากับการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ด้านสภาพแวดล้อม
 ทางการเรียน สูงกว่าด้านอื่น ๆ คือมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือด้าน ด้าน
 การเรียนการสอนและด้านเนื้อหาหลักสูตร ซึ่งนับว่าเป็นจุดอ่อนของการจัดการเรียนรายวิชาการ
 บัญชีชั้นต้น 1 จึงจำเป็นที่คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ควร
 พิจารณาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม ดังนี้

1. ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน

1.1 ควรมีการปรับปรุงห้องน้ำให้มีสภาพพร้อมใช้งานและมีจำนวนพอเพียง
 กับจำนวนนักศึกษา

1.2 ควรมีการจัดห้องสมุดให้มีพื้นที่พอเพียงเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา
 และควรเพิ่มตำราด้านการบัญชีให้หลากหลายและมีจำนวนพอเพียง

1.3 ควรจัดการปรับปรุงห้องอาหารและจุดบริการน้ำดื่มให้มีจำนวนพอเพียง
 กับความต้องการของนักศึกษา

2. ด้านการเรียนการสอน

2.1 ควรมีการปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมทั้งปริมาณ
 และประสิทธิภาพการใช้งาน

2.2 ควรมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรและเชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขามา
 บรรยายร่วม

2.3 ควรปรับปรุงการวัดผลประเมินผลเพื่อให้นักศึกษาสามารถพัฒนาการ
 เรียนได้อย่างเหมาะสม เช่น ควรมีการเฉลยแบบฝึกหัด และแจ้งผลการสอบอย่างรวดเร็ว

3. ด้านเนื้อหาหลักสูตร

3.1 ควรจัดหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและเน้นการ
 นำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์

3.2 ควรเน้นการฝึกทักษะให้กับผู้เรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะวิชาเฉพาะสาขา เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนให้มากที่สุด

2. ควรมีการติดตามประเมินผลผู้สำเร็จการศึกษาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อช่วยให้ได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546. การวิเคราะห์สถิติ:สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชมพันธ์ุ กุญชร ณ อยุธยา . 2540. การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ข่าวทหารอากาศ.
- ชุมพล ศรีทองกุล. 2544. "ครูกับกระบวนการจัดการเรียนรู้." วารสารวิชาการ. ปีที่ 4 เล่มที่ 1
(มกราคม).
- ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิต การพิมพ์
ธีรศักดิ์ อัครบวร. (2544). ความเป็นครูไทย. กรุงเทพฯ : ก.พลพิมพ์(1996).
- บุญชม ศรีสะอาด. 2535. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปริญญา ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2542. หลักสูตรและการสอนธุรกิจศึกษา. กรุงเทพฯ :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2529. การวิจัยประเมินผล:หลักการและกระบวนการ. กรุงเทพฯ :
การพิมพ์พระนคร.
- พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530. 2534. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิชสาราษฎร์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
บริษัทฟิงเกอร์ปรีนแอนด์มีเดียจำกัด.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2539. เอกสารชุดฝึกอบรมการเรียนรู้การทำวิจัยด้วย
ตนเอง. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ระวีวรรณ ศรีคร้ามครั้นและคณะ. 2548. ความคิดเห็นของมหาบัณฑิตที่มีต่อการจัดการศึกษาของ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปีที่ 8.ฉบับพิเศษ.
- ล้วน สายยศ และอังคณาสายยศ. 2538. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น
- สมนึก ดีหะสิงห์. 2546. ปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอก
ธุรกิจศึกษาในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
กับโรงเรียน พณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ.สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา).
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์. 2543. "คนคุณภาพคือคุณภาพการศึกษา" ข้าราชการครู. ปีที่ 20
ฉบับที่ 6; (สิงหาคม – กันยายน).

- ไสวรินทร์ มุลจันทร์หอม. 2546. ปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษา
สำหรับบุคลากรประจำการ ศูนย์เทคนิควิมลบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวน
สุนันทา. สารนิพนธ์กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุชาติ ใจภักดี. 2540. "บทบาทของครูกับการส่งเสริมให้นักเรียนรักการอ่าน", วิทยากรย.
ปีที่ 96 ฉบับที่ 8 (สิงหาคม).
- สุทธิพร คล้ายเมืองปัก. 2544. . "บทบาทของครูกับรูปแบบการเรียนการสอนที่เปลี่ยนไป",
วารสารวิชาการ. ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 , (กุมภาพันธ์).
- สุปราณี นาคแก้ว.2549. ความคิดเห็นของมหาบัณฑิตที่มีต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย
รามคำแหง. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปีที่ 9.ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม –
สิงหาคม)
- สุวิทย์ มุลคำ. 2543. แพ้สมงาน. กรุงเทพฯ : ที.พี.พรีนท์ จำกัด.
- อัมพร บุษยศิริรักษ์. 2544. "ร่วมปฏิรูปการเรียนรู้กับครูต้นแบบ", การปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้น
ผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : บริษัท ดับบลิว. เจ. พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด.
- อำรุง จันทวานิช.2541.การประกันคุณภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
แนวคิดและนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์คุรุสภา.
- Bloom , Benjamin S. 1976. **Human Characteristics and School Learning**. New York :
Mc Graw - Hall Book Co.
- Cronbach, Lee J. 1970. **Essential of Psychology Testing**. 3rd ed. New York :
Harper and Row.
- Cruickshank, Donald R. & Bainer, Deborah. (1999). **The Act of Teaching**. 2nd ed
New York : Mcgraw-Hill.
- Good. Carter V. 1973. **Dictionary of Education**. New York: Mc. Graw-Hill , Inc.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุรินทร์

ภาคผนวก ก

ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ
แบบสอบถามวัดระดับปัญหาการเรียนวิชาบัญชีชั้นต้น 1

คุณภาพแบบสอบถามวัดระดับปัญหาการเรียนวิชาบัญชีชั้นต้น 1

คุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง

ค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

ข้อความ	ค่า IOC	คุณภาพเครื่องมือ
ด้านเนื้อหาหลักสูตร		
1. เนื้อหาวิชามากเกินไปไม่เหมาะสมกับเวลา	0.80	ใช้ได้
2. มีเวลาในการฝึกปฏิบัติน้อยทำให้ขาดทักษะ	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหาวิชาไม่ทันสมัย ทำให้ไม่เห็นถึงการนำไปใช้ประโยชน์	1.00	ใช้ได้
4. การจัดเรียงเนื้อหาวิชาขาดความต่อเนื่องทำให้สับสน	1.00	ใช้ได้
5. แบบฝึกหัดมากเกินไปจนเกิดความเบื่อหน่าย	1.00	ใช้ได้
6. เนื้อหาวิชาไม่น่าสนใจ ไม่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจได้	1.00	ใช้ได้
7. เนื้อหาไม่เพียงพอในการที่จะนำไปใช้ในการศึกษาต่อ	0.80	ใช้ได้
8. ไม่มีการยกตัวอย่างกรณีศึกษาที่ทันสมัย	1.00	ใช้ได้
9. เนื้อหาวิชายากเกินไป	1.00	ใช้ได้
10. เนื้อหาวิชาไม่สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้	1.00	ใช้ได้
11. เนื้อหาวิชาไม่เพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติงานได้	1.00	ใช้ได้
12. เวลาเรียนที่กำหนดต่อสัปดาห์มากเกินไป	1.00	ใช้ได้
13. การจัดเรียงเนื้อหาไม่เป็นไปตามลำดับความยากง่าย	1.00	ใช้ได้
14. เนื้อหาวิชาไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกการคิดวิเคราะห์	1.00	ใช้ได้
15. การกำหนดจุดมุ่งหมายรายวิชาไม่ชัดเจน	0.80	ใช้ได้
16. ช่วงเวลาเรียนแต่ละครั้งต่อเนื่องกันนานเกินไป	1.00	ใช้ได้
ด้านการเรียนการสอน		
1. ขาดสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย	1.00	ใช้ได้
2. สื่อการเรียนการสอนมีจำนวนจำกัด	0.80	ใช้ได้
3. สื่อการเรียนการสอนมีสภาพไม่พร้อมใช้งาน	1.00	ใช้ได้
4. วิธีสอนของอาจารย์ไม่เหมาะสมกับเนื้อหา	1.00	ใช้ได้
5. ไม่มีการเชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขามารายร่วม	1.00	ใช้ได้
6. อาจารย์ให้คะแนนไม่ยุติธรรม	1.00	ใช้ได้
7. จำนวนข้อสอบมากเกินไปไม่เหมาะสมกับระยะเวลาที่ใช้สอบ	1.00	ใช้ได้
8. คำสั่ง คำถามในข้อสอบขาดความชัดเจน	1.00	ใช้ได้
9. ข้อสอบไม่ตรงตามเนื้อหาวิชาที่เรียน	0.80	ใช้ได้

ข้อความ	ค่า IOC	คุณภาพเครื่องมือ
ด้านการเรียนการสอน (ต่อ)		
10. งานที่มอบหมายมากจนน่าเบื่อ	1.00	ใช้ได้
11. ขาดการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	1.00	ใช้ได้
12. ตรวจสอบและแจ้งผลการสอบซ้ำเกินไป	1.00	ใช้ได้
13. ขาดการตรวจทานการให้เกรดทำให้การให้เกรดผิดพลาด	1.00	ใช้ได้
14. ตรวจสอบยากเกินไป	1.00	ใช้ได้
15. กำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลสูงเกินไป	1.00	ใช้ได้
16. ไม่มีการเฉลยแบบฝึกหัด ทำให้ไม่ทราบข้อบกพร่อง	1.00	ใช้ได้
ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน		
1. บรรยากาศห้องเรียนโดยรวมไม่เหมาะสม	0.80	ใช้ได้
2. ขนาดของห้องเรียนเล็กเกินไปทำให้อึดอัด	1.00	ใช้ได้
3. ห้องเรียนมีแสงสว่างไม่ทั่วถึง	1.00	ใช้ได้
4. ห้องเรียนมีระดับอุณหภูมิไม่เหมาะสม	0.80	ใช้ได้
5. ไม่มีเครื่องโสตทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัยประจำห้องเรียน	0.80	ใช้ได้
6. ห้องเรียนมีเสียงดังรบกวน	1.00	ใช้ได้
7. ห้องน้ำมีจำนวนน้อยเกินไป	1.00	ใช้ได้
8. ห้องน้ำมีสภาพไม่เหมาะแก่การใช้งาน	1.00	ใช้ได้
9. ห้องน้ำขาดการดูแลให้สะอาดอยู่เสมอ	1.00	ใช้ได้
10. ห้องสมุดมีตำราเกี่ยวกับการบัญชีไม่เพียงพอ	1.00	ใช้ได้
11. สถานที่พักผ่อนไม่เอื้ออำนวยต่อการทบทวนบทเรียน	1.00	ใช้ได้
12. ห้องสมุดมีพื้นที่คับแคบไม่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา	1.00	ใช้ได้
13. ห้องอาหารมีจำนวนไม่พอเพียง	0.80	ใช้ได้
14. ห้องอาหารมีอาหารให้เลือกน้อย ไม่หลากหลาย	0.80	ใช้ได้
15. บรรยากาศโดยรวมของห้องอาหารไม่เหมาะสม	1.00	ใช้ได้
16. จุดบริการน้ำดื่มมีจำนวนไม่พอเพียง	1.00	ใช้ได้
ด้านผู้สอน		
1. ผู้สอนไม่แจ้งจุดประสงค์การเรียนก่อนการเรียนการสอน	0.80	ใช้ได้
2. ผู้สอนเข้มงวดมากเกินไปทำให้ผู้เรียนไม่กล้าซักถาม	1.00	ใช้ได้
3. ผู้สอนขาดการเตรียมการสอนทำให้การสอนไม่ต่อเนื่อง	0.80	ใช้ได้
4. ผู้สอนไม่สามารถอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจได้	1.00	ใช้ได้
5. ผู้สอนไม่มีเวลาให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย	1.00	ใช้ได้
6. ผู้สอนขาดทักษะและประสบการณ์ในการสอน	1.00	ใช้ได้

ข้อความ	ค่า IOC	คุณภาพเครื่องมือ
ด้านผู้สอน(ต่อ)		
7. ผู้สอนขาดความรับผิดชอบเข้าสอนไม่ตรงเวลา	1.00	ใช้ได้
8. ผู้สอนบรรยายเร็วเกินไปทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน	1.00	ใช้ได้
9. ผู้สอนขาดการยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียน	1.00	ใช้ได้
10. ผู้สอนมีการใช้ภาษาที่ทำให้เข้าใจได้ยาก	1.00	ใช้ได้
11. ผู้สอนขาดความมั่นคงทางอารมณ์	1.00	ใช้ได้
12. ผู้สอนทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนน่าเบื่อหน่าย	1.00	ใช้ได้
13. ผู้สอนให้ความสนใจกับผู้เรียนเป็นบางคนทำให้คุณแลชั้นเรียนได้ไม่ทั่วถึง	0.80	ใช้ได้
14. ผู้สอนแต่งกายไม่เหมาะสมกับความเป็นอาจารย์	1.00	ใช้ได้
15. ผู้สอนมีอารมณ์แปรปรวน	1.00	ใช้ได้
16. ผู้สอนขาดมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	0.80	ใช้ได้
ด้านผู้เรียน		
1. ผู้เรียนขาดพื้นฐานทางการบัญชี	1.00	ใช้ได้
2. ผู้เรียนอายุไม่กล้าซักถามข้อสงสัยจากผู้สอน	0.80	ใช้ได้
3. ผู้เรียนขาดการศึกษาเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน	1.00	ใช้ได้
4. ผู้เรียนขาดความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้น	0.80	ใช้ได้
5. ผู้เรียนขาดการทบทวนบทเรียน	0.80	ใช้ได้
6. ผู้เรียนรู้สึกท้อวิตกว่าวิชาบัญชียากเกินกว่าที่จะทำความเข้าใจ	1.00	ใช้ได้
7. ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	1.00	ใช้ได้
8. ผู้เรียนหลับในขณะเรียนเพราะอ่อนเพลียจากการทำงาน	1.00	ใช้ได้
9. ผู้เรียนขาดความพร้อมในการเรียน เช่น ไม่มีหนังสือ	1.00	ใช้ได้
10. ผู้เรียนขาดสมาธิในการเรียนทำให้การเรียนไม่ต่อเนื่อง	1.00	ใช้ได้
11. ผู้เรียนไม่พยายามทำแบบฝึกหัดด้วยตนเองจึงไม่เข้าใจ	1.00	ใช้ได้
12. ผู้เรียนขาดเรียนบ่อยเพราะหน้าที่การงาน	1.00	ใช้ได้
13. ผู้เรียนไม่ชอบผู้สอนจึงไม่สนใจการเรียน	0.80	ใช้ได้
14. ผู้เรียน ขาดเรียนบ่อยทำให้การเรียนไม่ต่อเนื่อง	0.80	ใช้ได้
15. ผู้เรียนจำเป็นต้องลอกแบบฝึกหัดเพื่อให้มีงานส่งพร้อมเพื่อน	1.00	ใช้ได้
16. ผู้เรียนไม่มีเวลาทำแบบฝึกหัดเพราะต้องทำงานหารายได้	0.80	ใช้ได้
17. ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของวิชาบัญชี	1.00	ใช้ได้
18. ผู้เรียนขาดการวางแผนทางการเรียน	1.00	ใช้ได้

คุณภาพแบบสอบถามวัดระดับปัญหาการเรียนวิชาบัญชีชั้นต้น 1
ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น

ข้อคำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
ข้อ 1.1	182.9100	2289.2746	.4941	.9693
ข้อ 1.2	183.0700	2289.0153	.5396	.9692
ข้อ 1.3	183.4500	2308.3106	.4818	.9694
ข้อ 1.4	183.0100	2293.8888	.5028	.9693
ข้อ 1.5	183.0600	2304.5014	.3684	.9696
ข้อ 1.6	183.1300	2299.2860	.5146	.9693
ข้อ 1.7	183.4700	2301.4233	.5310	.9693
ข้อ 1.8	183.2200	2305.1834	.4023	.9695
ข้อ 1.9	182.8700	2312.0940	.3699	.9695
ข้อ 1.10	183.4300	2311.9647	.3542	.9696
ข้อ 1.11	183.2900	2295.3797	.5917	.9692
ข้อ 1.12	183.4700	2291.2415	.5924	.9692
ข้อ 1.13	182.9400	2287.6327	.5448	.9692
ข้อ 1.14	183.2800	2273.4966	.6930	.9689
ข้อ 1.15	183.3300	2291.2536	.5518	.9692
ข้อ 1.16	183.2300	2286.4617	.6274	.9691
ข้อ 2.1	183.0800	2293.1653	.4811	.9693
ข้อ 2.2	182.9600	2290.3014	.5050	.9693
ข้อ 2.3	182.9700	2286.7567	.5691	.9692
ข้อ 2.4	183.3300	2298.9708	.4428	.9694
ข้อ 2.5	183.0000	2286.6263	.5229	.9693
ข้อ 2.6	183.5400	2300.2711	.5149	.9693
ข้อ 2.7	182.7800	2294.5168	.4207	.9695
ข้อ 2.8	183.4900	2303.7676	.4567	.9694
ข้อ 2.9	183.5400	2303.5640	.4319	.9694
ข้อ 2.10	183.0800	2295.1046	.4625	.9694
ข้อ 2.11	183.0900	2284.8100	.6000	.9691

ข้อคำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
ข้อ 2.12	183.3900	2271.3312	.6852	.9689
ข้อ 2.13	183.5000	2280.7980	.7078	.9690
ข้อ 2.14	182.8300	2299.7385	.3877	.9695
ข้อ 2.15	182.9600	2290.6044	.5823	.9692
ข้อ 2.16	183.2000	2283.7778	.5407	.9692
ข้อ 3.1	183.4300	2290.5708	.5929	.9692
ข้อ 3.2	183.2800	2314.0622	.1900	.9703
ข้อ 3.3	183.3800	2286.6824	.6273	.9691
ข้อ 3.4	183.4000	2288.0202	.5981	.9691
ข้อ 3.5	183.1600	2290.2166	.4981	.9693
ข้อ 3.6	183.2900	2283.6827	.5625	.9692
ข้อ 3.7	182.6400	2258.6166	.5755	.9692
ข้อ 3.8	182.6700	2285.1728	.4508	.9695
ข้อ 3.9	182.6100	2278.3009	.4672	.9695
ข้อ 3.10	182.8500	2266.0884	.6383	.9690
ข้อ 3.11	182.5600	2258.8347	.5734	.9692
ข้อ 3.12	182.8200	2264.3107	.6634	.9690
ข้อ 3.13	182.4300	2258.1264	.6522	.9690
ข้อ 3.14	182.5500	2268.0480	.5667	.9692
ข้อ 3.15	182.5600	2269.3196	.5783	.9691
ข้อ 3.16	182.3600	2292.6368	.4056	.9695
ข้อ 4.1	183.5100	2284.3534	.6887	.9690
ข้อ 4.2	183.3400	2275.7822	.7116	.9689
ข้อ 4.3	183.4700	2269.3223	.7422	.9688
ข้อ 4.4	183.1100	2279.7555	.6476	.9690
ข้อ 4.5	183.3400	2270.6307	.7295	.9689
ข้อ 4.6	183.4700	2272.8577	.6640	.9690
ข้อ 4.7	183.5900	2286.4060	.6549	.9691
ข้อ 4.8	182.6500	2268.0884	.6662	.9690

ข้อคำถาม	Scale Mean	Scale Variance	Corrected Item-	Alpha
	if Item Deleted	if Item Deleted	Total Correlation	if Item Deleted
ข้อ 4.9	183.3700	2281.9324	.6548	.9690
ข้อ 4.10	183.0600	2267.6731	.6967	.9689
ข้อ 4.11	183.6000	2280.3232	.5961	.9691
ข้อ 4.12	183.3400	2268.7519	.7283	.9689
ข้อ 4.13	183.1200	2268.4703	.6674	.9690
ข้อ 4.14	184.0900	2316.9716	.4240	.9695
ข้อ 4.15	183.8500	2300.4116	.4424	.9694
ข้อ 4.16	183.8800	2314.2683	.3399	.9696
ข้อ 5.1	182.4900	2275.9494	.4840	.9694
ข้อ 5.2	182.7700	2277.5728	.5572	.9692
ข้อ 5.3	182.7700	2295.5930	.4277	.9695
ข้อ 5.4	183.4800	2307.1208	.3389	.9696
ข้อ 5.5	182.7300	2288.9062	.5030	.9693
ข้อ 5.6	182.8000	2287.5758	.4605	.9694
ข้อ 5.7	183.3300	2297.4557	.4762	.9693
ข้อ 5.8	183.3800	2304.5814	.3459	.9696
ข้อ 5.9	183.8000	2300.8485	.4814	.9693
ข้อ 5.10	183.3300	2289.3142	.5723	.9692
ข้อ 5.11	183.1300	2302.6597	.3892	.9695
ข้อ 5.12	183.8000	2300.7475	.5287	.9693
ข้อ 5.13	183.8400	2308.9640	.4658	.9694
ข้อ 5.14	183.7000	2310.0303	.3358	.9696
ข้อ 5.15	182.9100	2302.3049	.3575	.9696
ข้อ 5.16	183.6600	2296.8327	.5271	.9693
ข้อ 5.17	183.7100	2291.8241	.6190	.9691
ข้อ 5.18	183.1400	2294.0408	.4356	.9694

Reliability Coefficients**N of Cases = 100.0****N of Items = 82****Alpha = .9696**

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์
 - กศ.ม. (การวิจัยและวัดผลการศึกษา)
 - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
 - สาขาคณิตศาสตร์และสถิติ
 - คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. อาจารย์สนทยา เขมวิรัตน์
 - บธ.ม.
 - กศ.ม. (การอุดมศึกษา)
 - อาจารย์ ระดับ 7
 - สาขาวิชาการเงิน
 - คณะบริหารธุรกิจ
 - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำพา ชยสดมภ์
 - บธ.ม.
 - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
 - สาขาวิชาการบัญชี
 - คณะบริหารธุรกิจ
 - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญลักษณ์ กิพยุทธ์
 - บธ.ม.
 - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
 - สาขาวิชาการบัญชี
 - คณะบริหารธุรกิจ
 - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
5. อาจารย์เพ็ญพิมล ทุมประเสน
 - กศ.ม.(ภาษาไทย)
 - อาจารย์ ระดับ 7
 - สาขาภาษาไทย
 - คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์
 - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม “แบบสอบถามวัดระดับปัญหาการเรียนวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร”

แบบสอบถามวัดระดับปัญหาการเรียนวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้น เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยจะนำข้อมูลที่ได้เสนอต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สำหรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ให้มีความเหมาะสมต่อไป แบบสอบถาม ชุดนี้แบ่งเป็น 3 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ปัญหาการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากนักศึกษาทุกคน ช่วยตอบแบบสอบถาม ตามความเป็นจริง ให้ครบทุกข้อ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพและสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ได้อย่างเหมาะสมต่อไป โดยผู้วิจัยจะจัดเก็บข้อมูลทั้งหมดเป็นความลับและนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาทุกคน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี มา ณ โอกาสนี้

อาจารย์อาจารย์สมใจ ฉินชนะปทุมพร

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับท่านมากที่สุด

1. เพศ
 ชาย หญิง
2. วุฒิการศึกษาเดิม
 บริหารธุรกิจ (ปวช., ปวส.) สายสามัญ (ม.6)
3. สาขาวิชา
 การเงิน การจัดการ
 การตลาด การบัญชี
 สารสนเทศ ภาษาอังกฤษธุรกิจ
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 2.00 – 3.00 3.00 ขึ้นไป
5. ภาคที่ศึกษา
 ภาคปกติ ภาคสมทบ

ตอนที่ 2 ปัญหาการเรียนรายวิชาบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับปัญหาการเรียนที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์ค่าคะแนนดังนี้

ค่าคะแนน	ระดับปัญหาการเรียน
1	หมายถึง มีปัญหาน้อยที่สุด
2	หมายถึง มีปัญหาน้อย
3	หมายถึง มีปัญหาปานกลาง
4	หมายถึง มีปัญหามาก
5	หมายถึง มีปัญหามากที่สุด

ข้อความ	ระดับปัญหา				
	1	2	3	4	5
ด้านเนื้อหาหลักสูตร					
1. เนื้อหาวิชามากเกินไปไม่เหมาะสมกับเวลา					
2. มีเวลาในการฝึกปฏิบัติน้อยทำให้ขาดทักษะ					
3. เนื้อหาวิชาไม่ทันสมัย ทำให้ไม่เห็นถึงการนำไปใช้ประโยชน์					
4. การจัดเรียงเนื้อหาวิชาขาดความต่อเนื่องทำให้สับสน					
5. แบบฝึกหัดมากเกินไปจนเกิดความเบื่อหน่าย					
6. เนื้อหาวิชาไม่น่าสนใจ ไม่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจได้					

ข้อความ	ระดับปัญหา				
	1	2	3	4	5
7. เนื้อหาไม่เพียงพอในการที่จะนำไปใช้ในการศึกษาต่อ					
8. ไม่มีการยกตัวอย่างกรณีศึกษาที่ทันสมัย					
9. เนื้อหาวิชาากเกินไป					
10. เนื้อหาวิชาไม่สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้					
11. เนื้อหาวิชาไม่เพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติงานได้					
12. เวลาเรียนที่กำหนดต่อสัปดาห์มากเกินไป					
13. การจัดเรียงเนื้อหาไม่เป็นไปตามลำดับความยากง่าย					
14. เนื้อหาวิชาไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกการคิดวิเคราะห์					
15. การกำหนดจุดมุ่งหมายรายวิชาไม่ชัดเจน					
16. ช่วงเวลาเรียนแต่ละครั้งต่อเนื่องกันนานเกินไป					
ด้านการเรียนการสอน					
1. ขาดสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย					
2. สื่อการเรียนการสอนมีจำนวนจำกัด					
3. สื่อการเรียนการสอนมีสภาพไม่พร้อมใช้งาน					
4. วิธีสอนของอาจารย์ไม่เหมาะสมกับเนื้อหา					
5. ไม่มีการเชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขามาบรรยายร่วม					
6. อาจารย์ให้คะแนนไม่ยุติธรรม					
7. จำนวนข้อสอบมากเกินไปไม่เหมาะสมกับระยะเวลาที่ใช้สอบ					
8. คำสั่ง คำถามในข้อสอบขาดความชัดเจน					
9. ข้อสอบไม่ตรงตามเนื้อหาวิชาที่เรียน					
10. งานที่มอบหมายมากจนน่าเบื่อ					
11. ขาดการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร					
12. ตรวจข้อสอบและแจ้งผลการสอบช้าเกินไป					
13. ขาดการตรวจทานการให้เกรดทำให้การให้เกรดผิดพลาด					
14. ข้อสอบยากเกินไป					
15. กำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลสูงเกินไป					
16. ไม่มีการเฉลยแบบฝึกหัด ทำให้ไม่ทราบข้อบกพร่อง					
ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน					
1. บรรยากาศห้องเรียนโดยรวมไม่เหมาะสม					
2. ขนาดของห้องเรียนเล็กเกินไปทำให้อึดอัด					
3. ห้องเรียนมีแสงสว่างไม่ทั่วถึง					
4. ห้องเรียนมีระดับอุณหภูมิไม่เหมาะสม					
5. ไม่มีเครื่องโสตทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัยประจำห้องเรียน					

ข้อความ	ระดับปัญหา				
	1	2	3	4	5
ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน(ต่อ)					
6. ห้องเรียนมีเสียงดังรบกวน					
7. ห้องน้ำมีจำนวนน้อยเกินไป					
8. ห้องน้ำมีสภาพไม่เหมาะแก่การใช้งาน					
9. ห้องน้ำขาดการดูแลให้สะอาดอยู่เสมอ					
10. ห้องสมุดมีตำราเกี่ยวกับการบัญชีไม่เพียงพอ					
11. สถานที่พักผ่อนไม่เอื้ออำนวยต่อการทบทวนบทเรียน					
12. ห้องสมุดมีพื้นที่คับแคบไม่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา					
13. ห้องอาหารมีจำนวนไม่พอเพียง					
14. ห้องอาหารมีอาหารให้เลือกน้อย ไม่หลากหลาย					
15. บรรยากาศโดยรวมของห้องอาหารไม่เหมาะสม					
16. จุดบริการน้ำดื่มมีจำนวนไม่พอเพียง					
ด้านผู้สอน					
1. ผู้สอนไม่แจ้งจุดประสงค์การเรียนก่อนการเรียนการสอน					
2. ผู้สอนเข้มงวดมากเกินไปทำให้ผู้เรียนไม่กล้าซักถาม					
3. ผู้สอนขาดการเตรียมการสอนทำให้การสอนไม่ต่อเนื่อง					
4. ผู้สอนไม่สามารถอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจได้					
5. ผู้สอนไม่มีเวลาให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย					
6. ผู้สอนขาดทักษะและประสบการณ์ในการสอน					
7. ผู้สอนขาดความรับผิดชอบเข้าสอนไม่ตรงเวลา					
8. ผู้สอนบรรยายเร็วเกินไปทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน					
9. ผู้สอนขาดการยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียน					
10. ผู้สอนมีการใช้ภาษาที่ทำให้เข้าใจได้ยาก					
11. ผู้สอนขาดความมั่นคงทางอารมณ์					
12. ผู้สอนทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนน่าเบื่อหน่าย					
13. ผู้สอนให้ความสนใจผู้เรียนเป็นบางคนทำให้ดูแลชั้นเรียนได้ไม่ทั่วถึง					
14. ผู้สอนแต่งกายไม่เหมาะสมกับความเป็นอาจารย์					
15. ผู้สอนมีอารมณ์แปรปรวน					
16. ผู้สอนขาดมนุษยสัมพันธ์ที่ดี					
ด้านผู้เรียน					
1. ผู้เรียนขาดพื้นฐานทางการบัญชี					
2. ผู้เรียนอายุไม่กล้าซักถามข้อสงสัยจากผู้สอน					
3. ผู้เรียนขาดการศึกษาเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน					
4. ผู้เรียนขาดความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้น					

ข้อความ	ระดับปัญหา				
	1	2	3	4	5
ด้านผู้เรียน (ต่อ)					
5. ผู้เรียนขาดการทบทวนบทเรียน					
6. ผู้เรียนรู้สึกว่าการทบทวนยากเกินกว่าที่จะทำความเข้าใจ					
7. ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย					
8. ผู้เรียนหลับในขณะเรียนเพราะอ่อนเพลียจากการทำงาน					
9. ผู้เรียนขาดความพร้อมในการเรียน เช่น ไม่มีหนังสือ					
10. ผู้เรียนขาดสมาธิในการเรียนทำให้การเรียนไม่ต่อเนื่อง					
11. ผู้เรียนไม่พยายามทำแบบฝึกหัดด้วยตนเองจึงไม่เข้าใจ					
12. ผู้เรียนขาดเรียนบ่อยเพราะหน้าที่การงาน					
13. ผู้เรียนไม่ชอบผู้สอนจึงไม่สนใจการเรียน					
14. ผู้เรียน ขาดเรียนบ่อยทำให้การเรียนไม่ต่อเนื่อง					
15. ผู้เรียนจำเป็นต้องลอกแบบฝึกหัดเพื่อให้มีงานส่งพร้อมเพื่อน					
16. ผู้เรียนไม่มีเวลาทำแบบฝึกหัดเพราะต้องทำงานหารายได้					
17. ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของวิชาบัญชี					
18. ผู้เรียนขาดการวางแผนทางการเรียน					

ขอบคุณนักศึกษาทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

อาจารย์สมใจ ฉินธนะปทุมพร

ผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

ชื่อ	อาจารย์สมใจ ฉินชนะปทุมพร
วัน เดือน ปีเกิด	11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2499
สถานที่อยู่อาศัย	บ้านเลขที่ 155 หมู่บ้านพงษ์ศิริชัย 3 ถนนบรมราชชนนี แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กทม.10170
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ ระดับ 7 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ
ประวัติการศึกษา	
2525	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บช.บ.) การบัญชี มหาวิทยาลัย รามคำแหง
2545	บัญชีมหาบัณฑิต (บช.ม.) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

